

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 23

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 27. janvāris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 72/2010 (2010. gada 26. janvāris), ar ko nosaka procedūras Komisijas
pārbaūžu veikšanai aviācijas drošības jomā ⁽¹⁾ 1
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 73/2010 (2010. gada 26. janvāris), ar ko nosaka prasības attiecībā uz
aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti vienotajā Eiropas gaisa telpā ⁽¹⁾ 6
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 74/2010 (2010. gada 26. janvāris), ar ko groza Regulas (EK)
Nr. 2336/2003, (EK) Nr. 341/2007, (EK) Nr. 1580/2007 un (EK) Nr. 376/2008 attiecībā uz
paziņojumu Komisijai nosacījumiem un formu 28
- Komisijas Regula (ES) Nr. 75/2010 (2010. gada 26. janvāris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības
atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 31
- Komisijas Regula (ES) Nr. 76/2010 (2010. gada 26. janvāris), ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009
2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuitas nodokļus dažiem
cukura nozares produktiem 33

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

IV *Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, Līgumu par ES un Euratom līgumu*

2010/48/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2009. gada 26. novembris) par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām** 35

2010/49/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka pirmos reģionus Vīzu informācijas sistēmas (VIS) darbības sākšanai** (*izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 8542*) 62

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 72/2010

(2010. gada 26. janvāris),

ar ko nosaka procedūras Komisijas pārbaūžu veikšanai aviācijas drošības jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 300/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002 ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 15. pantu,

tā kā:

(1) Lai pārraudzītu, kā dalībvalstis piemēro Regulu (EK) Nr. 300/2008, Komisijai ir jāveic pārbaudes. Pārbaūžu organizēšana Komisijas uzraudzībā ir vajadzīga, lai pārliecinātos par valstu kvalitātes kontroles programmu efektivitāti.

(2) Komisijai un dalībvalstīm ir jāsadarbojas, gatavojot un veicot Komisijas pārbaudes.

(3) Komisijai jābūt iespējai pārbaūžu veikšanas komandās iekļaut kvalificētus valsts kontrolierus, kurus izvirza dalībvalstis.

(4) Komisijas pārbaudes jāveic un ziņojumi jāsniedz atbilstoši noteiktai procedūrai, kas ietver standarta metodes.

(5) Dalībvalstīm ir ātri jānovērš trūkumi, kuri konstatēti Komisijas pārbaudēs.

(6) Komisijai jābūt iespējai veikt pārbaudes par paveikto darbu, lai pārliecinātos par to, ka trūkumi ir novērsti.

(7) Ir jānosaka rīcības metode tādu trūkumu gadījumā, kuri tiek uzskatīti par tik nopietniem, ka ievērojami ietekmē vispārējo aviācijas drošības līmeni Kopienā.

(8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar tās komitejas atzinumu, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 300/2008 19. panta 2. punktu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka procedūras Komisijas pārbaūžu veikšanai, lai uzraudzītu, kā dalībvalstis piemēro Regulu (EK) Nr. 300/2008. Komisijas pārbaudēm jāaptver dalībvalstu pilnvarotās iestādes un izvēlētas lidostas, ekspluatanti un tiesību subjekti, kas piemēro aviācijas drošības standartus. Pārbaudes veic pārredzami, efektīvi, saskaņoti un konsekventi.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

⁽¹⁾ OV L 97, 9.4.2008., 72. lpp.

1) "pilnvarotā iestāde" ir valsts iestāde, ko izraudzījusies dalībvalsts saskaņā ar 9. pantu Regulā (EK) Nr. 300/2008;

- 2) "Komisijas pārbaude" ir Komisijas inspektoru veikta esošo kvalitātes kontroles un civilās aviācijas drošības pasākumu, procedūru un struktūru pārbaude, lai noteiktu to atbilstības līmeni Regulai (EK) Nr. 300/2008;
- 3) "Komisijas inspektors" ir Komisijas nodarbināta atbilstoši kvalificēta persona vai dalībvalsts nodarbināta persona, kas valsts līmenī veic atbilstības uzraudzību pilnvarotās iestādes uzdevumā un kas ir izraudzīta dalībai Komisijas pārbaudēs;
- 4) "komiteja" ir komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 300/2008 19. panta 1. punktu;
- 5) "trūkums" ir neatbilstība Regulā (EK) Nr. 300/2008 noteiktajām prasībām;
- 6) "valsts kontrolieris" ir dalībvalsts nodarbināta persona, kas valsts līmenī veic atbilstības uzraudzību pilnvarotās iestādes uzdevumā;
- 7) "tests" ir aviācijas drošības pasākumu izmēģinājums, kurā tiek inscenēts nelikumīgas iejaukšanās mēģinājums ar mērķi pārbaudīt esošo drošības pasākumu īstenošanas efektivitāti;
- 8) "kompensējošs pasākums" ir pagaidu pasākums vai pasākumu kopums ar mērķi pēc iespējas lielākā mērā ierobežot pārbaudes laikā konstatēta trūkuma ietekmi līdz šā trūkuma pilnīgai novēršanai.

II NODAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS

3. pants

Dalībvalstu sadarbība

1. Neierobežojot Komisijas pienākumus, dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju tās pārbaudes uzdevumu izpildē. Šāda sadarbība notiek sagatavošanās, uzraudzības un ziņošanas posmā.
2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka paziņojums par pārbaudi ir konfidenciāls, un lai nodrošinātu to, ka pārbaudes process netiek ietekmēts.

4. pants

Komisijas pilnvaru īstenošana

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka Komisijas inspektori var īstenot savas pilnvaras pārbaudīt civilās aviācijas drošības pasākumus,

ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 300/2008 veic pilnvarotās iestādes vai jebkura lidosta, ekspluatanti un tiesību subjekti, uz kuriem attiecas minētā regula.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka pēc pieprasījuma Komisijas inspektoriem ir piekļuve visai dokumentācijai, kas vajadzīga, lai novērtētu atbilstību kopējiem standartiem.

3. Katru reizi, kad Komisijas inspektori sastopas ar grūtībām savu pienākumu izpildē, attiecīgās dalībvalstis ar jebkādiem līdzekļiem savu tiesību aktos noteikto tiesību ietvaros palīdz Komisijai pilnībā veikt tās uzdevumu.

5. pants

Komisijas inspektoru kvalifikācijas kritēriji

Lai kvalificētos Komisijas pārbaudēm, Komisijas inspektoriem ir jābūt atbilstoši teorētiskai un praktiskai pieredzei un ir sekmīgi jāiziet apmācības.

Šīs apmācības:

- a) ir jāriko Komisijas dienestiem;
- b) tām jābūt sākotnējām un periodiskām;
- c) tām jānodrošina darba veikšanas standarts, kas atbilst kontroles mērķiem, lai noteiktu, vai drošības pasākumi tiek īstenoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 300/2008.

Sākotnējā apmācībā jābūt pārbaudījumam.

6. pants

Valsts kontrolieru dalība Komisijas pārbaudēs

1. Dalībvalstis Komisijai dara pieejamus savus kontrolierus, kas var piedalīties Komisijas pārbaudēs, kā arī ar tām saistītos sagatavošanās un ziņošanas posmos.
2. Dalībvalstis Komisijai sniedz informāciju par vismaz vienu, bet ne vairāk kā pieciem valsts kontrolieriem, kurus var uzaicināt piedalīties Komisijas pārbaudēs.
3. Dalībvalstis katru gadu komitejai iesniedz sarakstu ar valsts kontrolieriem, kurus izvirzījusi dalībvalsts un kuri atbilst 5. pantā noteiktajiem kritērijiem.

4. Valsts kontrolieris nepiedalās Komisijas pārbaudēs tajā dalībvalstī, kurā viņš ir nodarbināts.

5. Pieprasījums valsts kontrolieriem piedalīties Komisijas pārbaudēs pilnvarotajā iestādē jāiesniedz savlaicīgi, proti, parasti tas jāizdara vismaz divus mēnešus, pirms paredzēts veikt pārbaudi.

6. Izmaksas, kas rodas sakarā ar valsts kontrolieru dalību Komisijas pārbaudēs, atbilstoši Kopienas noteikumiem sedz Komisija.

III NODAĻA

PROCEDŪRAS KOMISIJAS PĀRBAUŽU VEIKŠANAI

7. pants

Paziņošana par pārbaudēm

1. Komisija vismaz divus mēnešus iepriekš paziņo par pārbaudi tai pilnvarotajai iestādei, kuras teritorijā pārbaude tiks veikta.

2. Vajadzības gadījumā, paziņojot par pārbaudi, pilnvarotajai iestādei aizpildīšanai nosūta pirmspārbaudes anketu un pieprasījumu sniegt visu vajadzīgo dokumentāciju. Aizpildīto anketu un pieprasīto dokumentāciju Komisijai iesniedz vismaz divas nedēļas pirms plānotās pārbaudes sākuma.

3. Ja Komisijai ir informācija, kas norāda uz to, ka lidostā varētu būt trūkumi, kas ievērojami ietekmē vispārējo aviācijas drošības līmeni Kopienā, ir jāapspriežas ar attiecīgās dalībvalsts pilnvaroto iestādi, un šādā gadījumā termiņš iepriekšējam paziņojumam par pārbaudi var tikt saīsināts līdz divām nedēļām. Šajā gadījumā nepiemēro šā panta 1. un 2. punktu.

8. pants

Pārbažu sagatavošana

1. Komisijas inspektori veic sagatavošanas pasākumus, lai nodrošinātu pārbažu efektivitāti, precizitāti un konsekveni.

2. Komisija pilnvarotajai iestādei dara zināmus to Komisijas inspektoru vārdus un uzvārdus, kas pilnvaroti veikt pārbaudi, kā arī citu informāciju pēc vajadzības.

3. Katras pārbaudes vajadzībām pilnvarotā iestāde ieceļ koordinatoru, kurš veic praktiskus pasākumus saistībā ar veikamo pārbaudi. Dalībvalstis trīs nedēļu laikā pēc tam, kad saņemts paziņojums par pārbaudi, Komisijai dara zināmu koordinatora vārdu un uzvārdu, un kontaktinformāciju.

9. pants

Pārbažu veikšana

1. Komisijas inspektori veic pārbaudes efektīvi un iedarbīgi, pienācīgi ievērojot savu un citu drošību. Komisijas inspektorus, kuru izturēšanās pārbažu laikā neatbilst šiem standartiem, var izslēgt no turpmākām Komisijas pārbaudēm.

2. Lai uzraudzītu atbilstību Regulā (EK) Nr. 300/2008 noteiktajām civilās aviācijas drošības prasībām, izmanto standarta metodes.

Pārbaudes veic, pamatojoties uz sistemātisku informācijas vākšanu, izmantojot vienu vai vairākas turpmāk minētās tehnikas:

a) novērojumi;

b) verifikācija;

c) pārrunas;

d) dokumentu pārbaude; un

e) testi.

3. Pārbaudes veikšanas laikā Komisijas inspektorus pavada pilnvarotās iestādes pārstāvis. Pavadoņu izturēšanās nedrīkst ietekmēt pārbažu efektivitāti un iedarbīgumu.

4. Komisijas inspektoriem ir dienesta apliecība, kas tiem dod tiesības Komisijas vārdā veikt pārbaudes, un lidostas dienesta apliecība, kas dod piekļuvi visām teritorijām, kas nepieciešamas pārbaudes nolūkos. Lidostas dienesta apliecības formāts nedrīkst ietekmēt pārbažu efektivitāti un iedarbīgumu.

5. Testi jāveic tikai pēc iepriekšēja paziņojuma sniegšanas pilnvarotajai iestādei un ciešā sadarbībā ar šo iestādi.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijas inspektoriem visās teritorijās, uz kurām tie dodas pārbaudes laikā, kā arī, ierodoties uz pārbaudi un dodoties prom no pārbaudes, saskaņā ar pieņemtajiem protokoliem ir tiesības ņemt līdzi priekšmetus, ko izmanto pārbaudēs, tostarp arī priekšmetus, kuri ir aizliegti vai izskatās pēc aizliegtiem priekšmetiem.

7. Pilnvaroto iestādi pēc iespējas drīz informē par visiem nopietnajiem trūkumiem, kas konstatēti Komisijas pārbaudes laikā. Turklāt, neskarot 10. pantu, Komisijas inspektori, kad tas ir iespējams, pārbaudes beigās uz vietas sniedz mutisku kopsavilkumu par saviem izdarītajiem atzinumiem.

10. pants

Pārbaudes ziņojums

1. Sešu nedēļu laikā pēc pārbaudes pabeigšanas Komisija pilnvarotajai iestādei dara zināmu pārbaudes ziņojumu.

Pilnvarotā iestāde par attiecīgajiem atzinumiem nekavējoties informē pārbaudīto lidostu, ekspluatantus un tiesību subjektus.

2. Ziņojumā jāizklāsta inspektoru secinājumi un konstatētie trūkumi. Ziņojumā var iekļaut ieteikumus stāvokļa uzlabošanai.

3. Izvērtējot Regulas (EK) Nr. 300/2008 īstenošanu, piemēro šādu klasifikāciju:

a) atbilst pilnībā;

b) atbilst, bet ir vēlami uzlabojumi;

c) neatbilst;

d) neatbilst, ir nopietni trūkumi;

e) nav piemērojams;

f) nav apstiprināts.

11. pants

Pilnvarotās iestādes atbilde

1. Trīs mēnešu laikā pēc pārbaudes ziņojuma nosūtīšanas pilnvarotā iestāde rakstiskā veidā iesniedz Komisijai atbildi uz ziņojumu, kurā:

a) aplūko konstatējumus un ieteikumus;

b) iesniedz darbības plānu, kurā precizē veicamās darbības un termiņus, lai labotu jebkādos konstatētos trūkumus.

2. Paveiktā darba pārbaudes gadījumā pilnvarotās iestādes atbilde jāiesniedz sešu nedēļu laikā pēc pārbaudes ziņojuma nosūtīšanas.

3. Ja pārbaudes ziņojumā nav norādīti nekādi trūkumi, tad atbilde nav nepieciešama.

12. pants

Trūkumu novēršana

1. Pārbaudes laikā konstatētie trūkumi jānovērš nekavējoties. Ja nav iespējams trūkumus novērst nekavējoties, jāīsteno kompensējoši pasākumi.

2. Pilnvarotā iestāde Komisijai rakstiski apstiprina trūkumu novēršanu. Šā apstiprinājuma pamatā ir jābūt atbilstības uzraudzības pasākumiem, ko veic pilnvarotā iestāde.

3. Ja pārbaudes ziņojumā netiek pieprasīti turpmāki pasākumi, par to ir jāinformē pilnvarotā iestāde.

13. pants

Pārbaudes par paveikto darbu

1. Pēc pilnvarotās iestādes atbildes un nepieciešamo paskaidrojumu saņemšanas Komisija var rīkot paveiktā darba pārbaudi.

2. Pilnvarotajai iestādei vismaz divas nedēļas iepriekš nosūta paziņojumu par paveiktā darba pārbaudi, kas tiks veikta tās teritorijā.

3. Galvenā uzmanība paveiktā darba pārbaudē jāvērs uz jomām, kurās sākotnējās Komisijas pārbaudes laikā ir konstatēti trūkumi.

IV NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Informācija komitejai

Komiteja regulāri jāinformē par Komisijas pārbaudžu programmas īstenošanu un par novērtējuma rezultātiem.

15. pants

Pilnvaroto iestāžu informēšana par nopietniem trūkumiem

1. Ja, pārbaudot kādu no pilnvarotās iestādes teritorijā esošām lidostām, tiek atklāti nopietni trūkumi, kas ievērojami ietekmē vispārējo aviācijas drošības līmeni Kopienā, nekavējoties jāinformē pilnvarotā iestāde. Šī informācija nekavējoties jānosūta arī pilnvarotajām iestādēm visās pārējās dalībvalstīs.

2. Pilnvarotās iestādes nekavējoties jāinformē arī tad, ja Komisijai ir uzticama informācija par pasākumiem trūkumu novēršanai, tostarp kompensējošiem pasākumiem, kas apstiprina, ka saskaņā ar šo pantu paziņotajiem trūkumiem vairs

nav ievērojamas ietekmes uz vispārējo aviācijas drošības līmeni Kopienā.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no dienas, kas norādīta īstenošanas noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 300/2008 4. panta 3. punktā minēto procedūru, taču ne vēlāk kā no 2010. gada 29. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 26. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 73/2010**(2010. gada 26. janvāris),****ar ko nosaka prasības attiecībā uz aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti vienotajā Eiropas gaisa telpā****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 552/2004 par Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla savietojamību (savietojamības regula) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 3. panta 5. punktu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 549/2004, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula) ⁽²⁾, un jo īpaši tās 8. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Lai Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīklā (turpmāk "EATMN") garantētu drošību un atbalstītu jaunas darbības koncepcijas, ir nepieciešami atbilstošas kvalitātes aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija.
- (2) Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (turpmāk "ICAO") ir definējusi prasības attiecībā uz aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti tās precizitātes, rezolūcijas un integritātes ziņā, kuras ir jāievēro un jāuztur EATMN ietvaros, veicot aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas apstrādi.
- (3) Tiek uzskatīts, ka ICAO prasības ir pietiekama bāzlīnija pašreizējām datu kvalitātes prasībām, bet tajā pastāv zināmas nepilnības, kas būtu risināmas, proti, lai būtu iespējams atbalstīt nākotnes lietojumus.
- (4) Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (turpmāk "Čikāgas konvencija") 15. pielikumam būtu jānodrošina galvenā bāzlīnija datu kvalitātes prasībām. Atsauces uz Čikāgas konvencijas 15. pielikuma noteikumiem nav automātiski atsaucies uz Čikāgas konvencijas 4. pielikuma vai citu Čikāgas konvencijas pielikumu noteikumiem.
- (5) Izskatot pašreizējo situāciju, ir izrādījies, ka EATMN saistībā ar aeronavigācijas datiem un aeronavigācijas informāciju ne vienmēr ir ievērotas kvalitātes prasības, jo īpaši ciktāl tas attiecas uz precizitātes un integritātes prasībām.

(6) Aeronavigācijas datu ķēdē joprojām daudz kas notiek manuāli un papīra formātā, kā rezultātā pastāv liels risks, ka varētu tikt pieļautas kļūdas, un datu kvalitāte degradējas. Tāpēc būtu jāpieņem pasākumi, lai šo situāciju uzlabotu.

(7) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 549/2004 8. panta 1. punktu Eurocontrol ir pilnvarota izstrādāt prasības, lai papildinātu un nostiprinātu Čikāgas konvencijas 15. pielikumā paredzētos noteikumus, lai panāktu, ka aeronavigācijas informācija ir pietiekami kvalitatīva. Šīs regulas pamatā ir 2007. gada 16. oktobra ziņojums, kas sagatavots saskaņā ar šīm pilnvarām.

(8) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 552/2004 ir pakāpeniski jāpāriet uz aeronavigācijas informācijas sniegšanu elektroniskā veidā, pamatojoties uz kopīgi saskaņotām un standartizētām datu kopām. Šīs prasības ar laiku jāpiemēro visiem aeronavigācijas datiem un aeronavigācijas informācijai, uz kuru attiecas šī regula.

(9) Šai regulai nebūtu jāattiecas uz militārām operācijām un mācībām, kā minēts Regulas (EK) Nr. 549/2004 1. panta 2. punktā.

(10) Aeronavigācijas datu apstrādes procesā ārkārtīgi liela nozīme ir militārajām organizācijām, kas sniedz aeronavigācijas informāciju izmantošanai vispārējā gaisa satiksmē, tāpēc dalībvalstīm jāgādā par to, lai šādu datu kvalitāte būtu pietiekama, lai atbilstu to paredzētajam izmantojumam.

(11) Tiek uzskatīts, ka nolūkā panākt pienācīgu datu kvalitāti izšķiroša nozīme ir tam, lai jaunie vai grozītie aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija tiktu sniegta un publicēta laikus saskaņā ar ICAO un dalībvalstu grozījumiem un atjauninājumu cikla prasībām.

(12) Dalībvalstīm ir faktiski jāpārvalda un jākontrolē visas darbības, kuru rezultātā tiek izstrādāti aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija, lai nodrošinātu, ka to kvalitāte ir pietiekama un ka tie atbilst paredzētajam izmantojumam.

⁽¹⁾ OV L 96, 31.3.2004., 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.

- (13) Datu ģenerētāju izmantotajiem komponentiem un procedūrām jābūt sadarbspējīgiem ar sistēmām, komponentiem un procedūrām, ko izmanto aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēji, lai EATMN darbība būtu droša, viengabalaina un efektīva.
- (14) Lai saglabātu vai uzlabotu pašreizējo darbību drošuma līmeni, dalībvalstīm būtu jāgarantē, ka iesaistītās personas veic drošuma novērtējumu, tostarp apdraudējuma apzināšanu, riska novērtējumu un tā mazināšanu. Lai šos procesus saskaņoti ieviestu sistēmās, uz kurām attiecas šī regula, ir nepieciešams noteikt īpašas drošuma prasības visām sadarbspējas un darbības prasībām.
- (15) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 552/2004 3. panta 3. punkta d) apakšpunktu sadarbspējas īstenošanas noteikumos jāapraksta īpašās atbilstības novērtēšanas procedūras, kas jāizmanto, lai novērtētu komponentu atbilstību vai piemērotību lietošanai, kā arī sistēmu pārbaude.
- (16) Šīs regulas noteikumi ietekmē plašas iesaistīto personu aprindas. Tālab būtu jāņem vērā datu ķēdē iesaistīto personu individuālā kapacitāte un šīs līdzdalības līmenis, lai tādējādi nodrošinātu, ka noteikumi tiek ieviesti pakāpeniski, lai sasniegtu nepieciešamo datu kvalitāti.
- (17) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Vienotās gaisa telpas komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir noteiktas prasības attiecībā uz aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti to precizitātes, rezolūcijas un integritātes ziņā.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla ("EATMN") sistēmām, šo sistēmu komponentiem un procedūrām, kas saistītas ar aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ģenerēšanu, sagatavošanu, uzglabāšanu, apdari, apstrādi, pārsūtīšanu un izplatīšanu.

To piemēro sekojošiem aeronavigācijas datiem un aeronavigācijas informācijai:

- a) aeronavigācijas informācijas integrētais bloks (turpmāk – IAIP), kas definēts 3. panta 7. punktā un kuru darījušas

pieejamu dalībvalstis, izņemot aeronavigācijas informācijas cirkulārus;

- b) elektroniskie dati par šķēršļiem vai šādu datu elementi, kurus darījušas pieejamus dalībvalstis;
- c) elektroniskie dati par reljefu vai šādu datu elementi, kurus darījušas pieejamus dalībvalstis;
- d) lidlauka kartogrāfiskie dati, ja dalībvalstis tos ir darījušas pieejamus.

2. Šī regula attiecas uz turpmākām iesaistītām personām:

- a) aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem;
- b) lidlauku un helikopteru lidlauku ekspluatantiem, attiecībā uz kuriem instrumentālo lidojumu noteikumi ("IFR") vai īpašās vizuālo lidojumu noteikumu ("VFR") procedūras ir publicētas nacionālajās aeronavigācijas informatīvajās publikācijās;
- c) publisko vai privāto tiesību subjektiem, kas šīs regulas nolūkā sniedz:
- i) pakalpojumus saistībā ar uzmērījumu datu ģenerēšanu un sniegšanu;
- ii) procedūru projektēšanas pakalpojumus;
- iii) elektroniskos datus attiecībā uz reljefu;
- iv) elektroniskos datus attiecībā uz šķēršļiem.

3. Šo regulu piemēro līdz brīdim, kad aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs dara pieejamus aeronavigācijas datus un/vai aeronavigācijas informāciju nākamajam paredzētajam lietotājam.

Gadījumā, ja izplatīšana notiek ar fiziskiem līdzekļiem, šo regulu piemēro līdz brīdim, kad aeronavigācijas dati un/vai aeronavigācijas informācija ir pieejama organizācijai, kas atbild par šīs fiziskās izplatīšanas pakalpojumu.

Gadījumā, ja izplatīšana notiek automātiski, izmantojot tiešu elektronisku savienojumu starp aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēju un subjektu, kas ir šo aeronavigācijas datu un/vai aeronavigācijas informācijas saņēmējs, šo regulu piemēro:

- a) līdz brīdim, kad nākamais paredzētais lietotājs piekļūst attiecīgajiem aeronavigācijas datiem un/vai aeronavigācijas informācijai, kas ir attiecīgā aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēja rīcībā, un šos datus un/vai informāciju ekstrahē; vai
- b) līdz brīdim, kad aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs šos aeronavigācijas datus un/vai aeronavigācijas informāciju ir piegādājis nākamā paredzētā lietotāja sistēmā.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Regulas (EK) Nr. 549/2004 2. pantā izklāstītās definīcijas. Papildus piemēro šādas definīcijas:

- 1) "aeronavigācijas dati" ir aeronavigācijas faktu, konceptu vai instrukciju atveidojums formalizētā veidā, kas piemērots komunikācijai, interpretācijai vai apstrādei;
- 2) "aeronavigācijas informācija" ir informācija, ko iegūst aeronavigācijas datu asamblēšanas, analīzes un formatēšanas rezultātā;
- 3) "datu kvalitāte" ir uzticamības pakāpe vai līmenis tam, ka sniegtie dati atbilst datu lietotāja prasībām to precizitātes, rezolūcijas un integritātes ziņā;
- 4) "precizitāte" ir standartatbilstības līmenis starp aplēsto vai izmērīto vērtību un patieso vērtību;
- 5) "rezolūcija" ir vienību vai ciparu skaits, līdz kuram izsaka un izmanto izmērīto vai aprēķināto vērtību;
- 6) "integritāte" ir pārliecības līmenis tam, ka datu elements vai tā vērtība – kopš tā ģenerēšanas vai sankcionētas grozīšanas – nav zudusi vai mainīta;
- 7) "aeronavigācijas informācijas integrētais bloks" (turpmāk "IAIP") ir informācijas bloks, kurā ietilpst šādas pozīcijas:
 - a) aeronavigācijas informatīvās publikācijas (turpmāk "AIP"), tostarp grozījumi;
 - b) AIP papildinājumi;
 - c) NOTAM, kas definēts 17) punktā, un pirmslidojuma informācijas biļetens;
 - d) aeronavigācijas informācijas cirkulāri; un
 - e) derīgu NOTAM paziņojumu kontrolesaraksti un saraksti;
- 8) "dati par šķēršļiem" ir dati, kas attiecas uz visiem stacionāriem (vienalga, pagaidu vai pastāvīgiem) un mobiliem objektiem vai to daļām, kas atrodas teritorijā, kurā iecerētas gaisa kuģa virsmiskās kustības, vai kas atrodas virs konkrētas virsmas, kuras nolūks ir aizsargāt gaisa kuģi lidojuma laikā;
- 9) "dati par reljefu" ir dati par zemes virsmu, proti, par tādiem dabas veidojumiem kā kalni, pakalni, grēdas, ielejas, ūdens-tilpes, pastāvīgi ledus vai sniega veidojumi, izņemot šķēršļus;
- 10) "lidlauka kartogrāfiskie dati" ir informācija, kas atspoguļo standartizētus lidlauka elementus attiecībā uz konkrētu zonu, tostarp ģeotelpiskie dati un metadati;
- 11) "uzmērījuma dati" ir ģeotelpiskie dati, ko iegūst mērījumu vai uzmērījumu rezultātā;
- 12) "procedūras projektēšana" ir aeronavigācijas datu kombinēšana ar specifiskām lidojuma norādēm, lai definētu instrumentālās ierašanās un/vai izlidošanas procedūras, kas garantē adekvātus lidojumdrošuma standartus;
- 13) "aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs" ir organizācija, kas atbild par aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniegšanu un kas ir sertificēta saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2096/2005 ⁽¹⁾;
- 14) "nākamais paredzētais lietotājs" ir subjekts, kas no aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēja saņem aeronavigācijas informāciju;
- 15) "tiešs elektronisks savienojums" ir digitāls savienojums starp datorsistēmām, kas nodrošina datu pārsūtīšanu bez manuālas mijiedarbības;
- 16) "datu elements" ir veselas datu kopas viens atribūts, kuram piešķirta vērtība, kas definē tā pašreizējo statusu;
- 17) "NOTAM" ir paziņojums, kurš tiek nosūtīts pa telekomunikāciju līdzekļiem un kurš satur informāciju par jebkuras aeronavigācijas iekārtas, pakalpojuma, procedūras ieviešanu, stāvokli vai izmaiņām tajā, kā arī par briesmām, savlaicīga brīdināšana par kurām ir svarīga ar lidojumiem saistītām personām;
- 18) "digitāls NOTAM" ir datu kopa, kas strukturētā formātā satur NOTAM ietvertu informāciju, kuru automatizēta datorsistēma var pilnībā interpretēt bez cilvēka iesaistīšanās;
- 19) "datu ģenerētājs" ir subjekts, kas atbild par datu ģenerēšanu;
- 20) "datu ģenerēšana" ir jauna datu elementa un ar to saistītās vērtības veidošana, pastāvoša datu elementa vērtības mainīšana vai pastāvoša datu elementa dzēšana;
- 21) "derīguma termiņš" ir laiks no dienas un brīža, kad aeronavigācijas informācija ir publicēta, līdz dienai un brīdim, kad šī informācija vairs nav izmantojama;
- 22) "datu validācija" ir process, kura laikā tiek nodrošināts, lai šie dati atbilstu prasībām attiecībā uz to konkrēto lietojumu vai paredzēto izmantojumu;

⁽¹⁾ OV L 335, 21.12.2005., 13. lpp.

23) "datu verifikācija" ir aeronavigācijas datu apstrādes procesa izvades izvērtēšana, lai nodrošinātu pareizību un konsekventi attiecībā pret ievaddatiem un piemērojamiem datu standartiem, noteikumiem un konvencijām, kas lietoti minētajā procesā;

24) "kritiskie dati" ir dati, kuru integritātes līmenis ir definēts Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (turpmāk "Čikāgas konvencija") 15. pielikuma 3. nodaļas 3.2. iedaļas 3.2.8.a) punktā;

25) "būtiskie dati" ir dati, kuru integritātes līmenis ir definēts Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 3. nodaļas 3.2. iedaļas 3.2.8.b) punktā.

II NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ SADARBSPĒJU UN DARBĪBAS PARAMETRIEM

4. pants

Datu kopa

Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, sniedz aeronavigācijas datus un aeronavigācijas informāciju saskaņā ar I pielikumā aprakstītajām datu kopu specifikācijām.

5. pants

Datu apmaiņa

1. Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, nodrošina, ka 2. panta 1. punkta otrajā daļā minēto aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas savstarpējā pārsūtīšana notiek tiešā elektroniskā savienojumā.

2. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka 2. panta 1. punkta otrajā daļā minēto aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas savstarpējā pārsūtīšana notiek saskaņā ar II pielikumā noteiktajām prasībām attiecībā uz datu apmaiņas formātu.

3. Dalībvalstis drīkst izslēgt digitālo NOTAM no 2. pantā minētā datu apmaiņas formāta.

4. Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka visi dalībvalstu sniegtie aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija, kas pieminēta AIP, AIP grozījumos un AIP papildinājumos, ir pieejama nākamajam paredzētajam lietotājam vismaz:

a) saskaņā ar prasībām attiecībā uz publicēšanu, kas noteiktas ICAO standartos, kas minēti III pielikuma 4. un 8. punktā;

b) tādā veidā, lai dokumentu saturs un formāts būtu tieši nolasāms uz datora ekrāna; un

c) saskaņā ar II pielikumā noteiktajām prasībām attiecībā uz datu apmaiņas formātu.

6. pants

Datu kvalitāte

1. Dalībvalstis gādā par to, lai aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji ievērotu atbilstību IV pielikuma A daļā noteiktajām datu kvalitātes prasībām.

2. Sniedzot aeronavigācijas datus un/vai aeronavigācijas informāciju, 2. panta 2. punktā minētās personas nodrošina atbilstību IV pielikuma B daļā noteiktajām prasībām attiecībā uz pierādījumiem.

3. Apmainoties ar aeronavigācijas datiem un/vai aeronavigācijas informāciju, 2. panta 2. punktā minētās personas noslēdz formālas vienošanās atbilstīgi IV pielikuma C daļā noteiktajām prasībām.

4. Rīkojoties kā datu ģenerētāji, 2. panta 2. punktā minētās personas ievēro IV pielikuma D daļā noteiktās prasības attiecībā uz datu ģenerēšanu.

5. Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka tie aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija, ko snieguši datu ģenerētāji, kas nav minēti 2. panta 2. punktā, ir pieejami nākamajam paredzētajam lietotājam tādā pietiekamā kvalitātē, lai tie atbilstu paredzētajam izmantojumam.

6. Kad 2. panta 2. punktā minētās personas darbojas kā subjekts, kas atbild par oficiālo pieprasījumu datu ģenerēšanai, tās nodrošina, ka:

a) datus veido, groza vai dzēš saskaņā ar to instrukcijām;

b) neskarot IV pielikuma C daļu, datu ģenerēšanas instrukcijās kā minimums:

i) tiek skaidri aprakstīti dati, kas jāveido, jāgroza vai jādzēš;

ii) tiek apstiprināts subjekts, kam šie dati ir sniedzami;

iii) tiek noteikts datums un laiks, kad dati ir sniedzami;

iv) tiek noteikts formāts, kas jāizmanto datu ģenerētajam, sagatavojot datu ģenerēšanas ziņojumu.

7. Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, ievēro IV pielikuma E daļā noteiktās prasības attiecībā uz datu apstrādi.

8. Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, nodrošina, lai tiktu izveidoti mehānismi ziņošanai par kļūdām, atgriezeniskajai saiknei un kļūdu labošanai un lai tie tiktu izmantoti saskaņā ar IV pielikuma F daļā noteiktajām prasībām.

7. pants

Konsekvence un aktualitāte, kā arī personāla darbības parametri

1. Ja aeronavigācijas dati vai aeronavigācijas informācija ir dublēta vairāku dalībvalstu AIP, par šiem AIP atbildīgie aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēji izveido mehānismus, lai nodrošinātu reproducētās informācijas konsekveni.

2. Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācijas elementi, kas publicēti to dalībvalsts AIP izdevumos, ir anotēti tādā veidā, lai norādītu uz tiem, kas neatbilst šajā regulā noteiktajām datu kvalitātes prasībām.

3. Aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai būtu publiski pieejami visjaunākie atjauninājumu cikli, ko piemēro AIP grozījumiem un AIP papildinājumiem.

4. Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, nodrošina, ka to personāls, kas atbildīgs par pienākumiem saistībā ar aeronavigācijas datu vai aeronavigācijas informācijas sniegšanu, zina un piemēro turpmākos elementus:

- a) prasības attiecībā uz AIP grozījumiem, AIP papildinājumiem un NOTAM, kas noteiktas ICAO standartos, kas minēti III pielikuma 5., 6. un 7. punktā;
- b) atjauninājumu ciklus, ko piemēro, publicējot šā punkta a) apakšpunktā minētos AIP grozījumus un papildinājumus, attiecībā uz jomām, par kurām tie sniedz aeronavigācijas datus vai aeronavigācijas informāciju.

5. Neskarot Regulu (EK) Nr. 2096/2005, 2. panta 2. punktā minētās personas nodrošina, ka to personāls, kura darba pienākumos ietilpst atbildība par aeronavigācijas datu vai aeronavigācijas informācijas sniegšanu, ir atbilstoši sagatavots, kompetents un attiecīgi sankcionēts konkrēto darba pienākumu veikšanai.

8. pants

Prasības attiecībā uz rīkiem un programmatūru

Personas, kas minētas šīs regulas 2. panta 2. punktā, nodrošina, ka visi rīki un programmatūras, ko izmanto aeronavigācijas datu un/vai aeronavigācijas informācijas ģenerēšanas, sagatavošanas, uzglabāšanas, apdares, apstrādes un pārsūtīšanas atbalstam, atbilst V pielikumā noteiktajām prasībām.

9. pants

Datu aizsardzība

1. Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, nodrošina, ka aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija ir aizsargāta saskaņā ar VI pielikumā noteiktajām prasībām.

2. Personas, kas minētas 2. panta 2. punktā, nodrošina, lai attiecībā uz katru datu elementu tiktu uzturēta izsekojamība visu tā derīguma periodu un vismaz 5 gadus pēc tam, kad minētais periods ir beidzies, vai 5 gadus pēc tam, kad ir beidzies derīguma periods, attiecībā uz jebkādiem uz tā pamata aprēķinātiem vai no tā atvasinātiem datiem, atkarībā no tā, kurš ir vēlāk.

III NODAĻA

KVALITĀTES, DROŠUMA UN DROŠĪBAS VADĪBAS PRASĪBAS

10. pants

Vadības prasības

1. Neskarot Regulu (EK) Nr. 2096/2005, 2. panta 2. punktā minētās personas ievieš un uztur kvalitātes vadības sistēmu, kas attiecas uz to aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas sniegšanas darbībām atbilstoši VII pielikuma A daļā noteiktajām prasībām.

2. Personas, kas minētas šīs regulas 2. panta 2. punktā, nodrošina, lai šā panta 1. punktā minētajā kvalitātes vadības sistēmā tiktu definētas procedūras, kas ļautu sasniegt VII pielikuma B daļā noteiktos mērķus attiecībā uz drošuma vadību un VII pielikuma C daļā noteiktos mērķus attiecībā uz drošības vadību.

3. Personas, kas minētas šīs regulas 2. panta 2. punktā, nodrošina, ka pirms jebkādu izmaiņu veikšanas pašreizējās sistēmās, kas minētas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā, vai pirms jaunu sistēmu ieviešanas iesaistītās personas veic drošuma novērtējumu, tostarp apdraudējuma apzināšanu, riska novērtējumu un tā mazināšanas pasākumus.

4. Veicot drošuma novērtējumu, 7. panta 3. punktā, I pielikumā, II pielikumā, kā arī IV pielikuma A daļas 1. un 2. punktā minētās prasības uzskata par prasībām attiecībā uz drošumu un ņem vērā kā prasību minimumu.

IV NODAĻA

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒJUMS UN PAPILDU PRASĪBAS

11. pants

Komponentu atbilstība vai piemērotība lietošanai

Pirms izdot EK atbilstības deklarācijas vai deklarāciju par piemērotību lietošanai, kas minēta Regulas (EK) Nr. 552/2004 5. pantā, šīs regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto sistēmu komponentu ražotāji vai to Savienībā reģistrēts pilnvarotais pārstāvis novērtē šo komponentu atbilstību vai piemērotību lietošanai saskaņā ar VIII pielikumā noteiktajām prasībām.

12. pants

Sistēmu verifikācija

1. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji, kas var pierādīt vai ir pierādījuši, ka atbilst IX pielikumā noteiktajiem nosacījumiem, veic 2. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto sistēmu verifikāciju saskaņā ar X pielikuma A daļā noteiktajām prasībām.

2. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji, kas nevar pierādīt savu atbilstību IX pielikumā noteiktajiem nosacījumiem, uztic 2. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto sistēmu verifikāciju pilnvarotai iestādei. Minēto verifikāciju veic saskaņā ar X pielikuma B daļā noteiktajām prasībām.

13. pants

Papildu prasības

Personas, kas minētas 2. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā:

a) garantē drošības pielaidi to personālam, kas atbild attiecīgi par pienākumiem saistībā ar aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ģenerēšanu, sagatavošanu, uzglabāšanu, apdari, apstrādi, pārsūtīšanu un izplatīšanu;

b) nodrošina, lai to personāls, kas atbild par pienākumiem saistībā ar aeronavigācijas datu vai aeronavigācijas informācijas sniegšanu, ir pilnībā informēts par šajā regulā noteiktajām prasībām;

c) izstrādā un uztur ekspluatācijas rokasgrāmatas, kurās ir ietvertas visas instrukcijas un informācija, kas nepieciešama, lai to personāls, kas atbild par pienākumiem saistībā ar aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas sniegšanu, varētu pienācīgi piemērot šo regulu;

d) nodrošina, ka c) apakšpunktā minētās rokasgrāmatas ir pieejamas un tiek atjauninātas un ka to atjaunināšana un izplatīšana tiek veikta atbilstīgi kvalitātes un dokumentu konfigurācijas vadībai;

e) nodrošina, ka to darbības metodes un ekspluatācijas kārtība atbilst šīs regulas prasībām.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Pārejas noteikumi

1. Tajās dalībvalstīs, kas pirms šīs regulas stāšanās spēkā būs paziņojušas ICAO par attiecīgu atšķirību atbilstīgi Čikāgas konvencijas 38. pantam, šo valstu nacionālie noteikumi par šīs regulas XI pielikumā minētajiem tematiem var palikt spēkā vēlākais līdz 2014. gada 30. jūnijam.

2. Aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija, kas publicēta pirms 2013. gada 1. jūlija un kas nav grozīta, jāsaņem ar šo regulu vēlākais līdz 2017. gada 30. jūnijam.

15. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2013. gada 1. jūlija.

2. Atkāpjoties no 1. punkta otrās daļas, 4. pantu, 5. panta 1. punktu, 5. panta 2. punktu, 5. panta 3. punktu un 5. panta 4. punkta c) apakšpunktu piemēro no 2014. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 26. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

DATU KOPU SPECIFIKĀCIJAS, KAS MINĒTAS 4. PANTĀ

A DAĻA

IAIP, lidlauka kartogrāfiskie dati un elektroniskie dati par šķēršļiem

1. Aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija, kas minēta 2. panta 1. punkta otrās daļas a), b) un d) apakšpunktā, jāsniedz saskaņā ar kopējām datu kopu specifikācijām, kuras:

a) jādokumentē,

— vai nu izmantojot vienotu modelēšanas valodu (UML), kas noteikta III pielikuma 13. punktā minētajā dokumentā, klašu diagrammu veidā un ar saistītajām klašu, atribūtu, asociāciju un vērtību sarakstu definīcijām, vai arī

— izmantojot raksturpazīmju katalogu, kas noteikts saskaņā ar III pielikuma 25. punktā minēto ISO standartu;

b) kā atsevišķus datu elementus definē katru aeronavigācijas priekšmetu, par kuru ir pieprasīta informācijas publicēšana saskaņā ar ICAO standartiem, kas minēti III pielikuma 10. punktā, un *Eurocae* dokumentu, kas minēts III pielikuma 24. punktā;

c) attiecībā uz katru atribūtu definē tā pieļaujamās vērtības, attiecīgi, datu tipa, vērtību diapazona vai uzskaitījumu saraksta formā;

d) ietver tāda laikā piesaistīta modeļa definējumu, kura pamatā ir UTC un kas var izteikt aeronavigācijas priekšmeta pilnu dzīves ciklu:

— no attiecīgo datu veidošanas dienas un laika līdz dienai un laikam, kad tie galīgi izņemti no aprites,

— tostarp pastāvīgās izmaiņas, kas rada jaunas bāzlīnijas attiecīgajam priekšmetam;

e) ietver tādu noteikumu definējumu, kas var ierobežot attiecīgā priekšmeta rekvizītu iespējamās vērtības vai šo vērtību variācijas laikā. Šajos noteikumos ietilpst vismaz:

— ierobežojumi, kas nosaka pozicionālo (horizontālo un vertikālo) datu precizitāti, rezolūciju un integritāti,

— ierobežojumi, kas nosaka datu aktualitāti;

f) priekšmetiem, atribūtiem un asociācijām piemēro tādu nosaukumu veidošanas konvenciju, kas izvairās no abreviatūru lietojuma;

g) ģeometrisku elementu (punktu, līkņu, virsmu) apraksta pamatā izmanto III pielikuma 14. punktā minēto ISO standartu;

h) metadatu informācijas apraksta pamatā izmanto III pielikuma 15. punktā minēto ISO standartu;

i) iekļauj I pielikuma C daļā uzskaitītos metadatu elementus.

2. Kas attiecas uz ISO standartiem, attiecīgo sertifikātu, ja to izdevusi pienācīgi akreditēta organizācija, uzskata par pietiekamu atbilstības apliecinājumu. Šīs regulas 2. panta 2. punktā minētās personas neiebilst, ja pēc nacionālās pārraudzības iestādes pieprasījuma tai tiek izpausta dokumentācija par sertifikācijas gaitu.

B DAĻA

Elektroniskās datu kopas par reljefu

Šīs regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minētie dati par reljefu:

a) tiek sniegti ciparu formātā saskaņā ar III pielikuma 9. un 12. punktā minētajiem ICAO standartiem;

b) iekļauj I pielikuma C daļā uzskaitītos metadatu elementus.

C DAĻA

Metadati

Šā pielikuma A daļā un B daļā definēto datu kopu specifikāciju metadatos kā minimums ietilpst šādas pozīcijas:

- a) datu ģenerētājs;
 - b) datus izdarītie grozījumi;
 - c) personas vai organizācijas, kas ir mijiedarbojušās attiecībā uz datiem, kā arī šo darbību datums;
 - d) ziņas par visām datu validācijas un verifikācijas darbībām, kas veiktas;
 - e) faktiskais datu sākuma datums un laiks;
 - f) attiecībā uz ģeotelpiskajiem datiem:
 - izmantotais zemes atsauces modelis,
 - izmantotā koordinātu sistēma;
 - g) attiecībā uz digitāliem datiem:
 - izmantoto mērījumu vai aprēķinu metožu statistiskā precizitāte,
 - rezolūcija,
 - uzticamības līmenis, ko paredz III pielikuma 1. un 12. punktā minētie ICAO standarti, kā arī citi saistīti ICAO standarti;
 - h) ziņas par visām iespējamām funkcijām, kas varētu tikt piemērotas, ja dati ir konvertēti/pārveidoti;
 - i) ziņas par iespējamiem šo datu izmantošanas ierobežojumiem.
-

II PIELIKUMS

5. PANTĀ MINĒTĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ AERONAVIGĀCIJAS DATU APMAIŅAS FORMĀTU

A DAĻA

IAIP, lidlauka kartogrāfiskie dati un elektroniskie dati par šķēršļiem

1. Aeronavigācijas dati un aeronavigācijas informācija, kas minēta 2. panta 1. punkta otrās daļas a), b) un d) apakšpunktā, jāformatē saskaņā ar kopējām specifikācijām, kuras:
 - izmanto paplašināmās iezīmēšanas valodu (XML), kā tas definēts III pielikuma 17. punktā minētajā ISO standartā attiecībā uz datu kodēšanu,
 - izsaka XML shēmas formā; turklāt, lai izteiktu ekonomiska rakstura noteikumus, var izmantot *Schematron*, kā tas definēts III pielikuma 19. punktā minētajā ISO standartā,
 - dara iespējamu datu apmaiņu gan attiecībā uz atsevišķiem priekšmetiem, gan priekšmetu apkopojumiem,
 - dara iespējamu bāzlīnijas informācijas apmaiņu, kas iegūta pastāvīgo izmaiņu rezultātā,
 - ir strukturētas saskaņā ar datu kopas definējuma priekšmetiem, atribūtiem un asociācijām, kā aprakstīts I pielikuma A daļā; kartogrāfiskie noteikumi ir dokumentēti,
 - strikti īsteno uzskaitījumu sarakstos iekļautās vērtības un vērtību diapazonu, kas attiecīgi definēts katram datu kopas atribūtam,
 - atbilst ģeogrāfiskās iezīmēšanas valodai (GML), kas definēta III pielikuma 18. punktā minētajā atsaucē attiecībā uz ģeogrāfiskās informācijas kodēšanu.
2. Kas attiecas uz ISO standartiem, attiecīgo sertifikātu, ja to izdevusi pienācīgi akreditēta organizācija, uzskata par pietiekamu atbilstības apliecinājumu. Šīs regulas 2. panta 2. punktā minētās personas neiebilst, ja pēc nacionālās pārraudzības iestādes pieprasījuma tai tiek izpausta dokumentācija par sertifikācijas gaitu.

B DAĻA

Elektroniskie dati par reljefu

1. Elektroniskos datus par reljefu, kas minēti 2. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktā, sniedz atbilstoši kopējam formātam, kas atbilst III pielikuma 14. līdz 18. punktā minētajiem ISO standartiem.
2. Kas attiecas uz ISO standartiem, attiecīgo sertifikātu, ja to izdevusi pienācīgi akreditēta organizācija, uzskata par pietiekamu atbilstības apliecinājumu. Šīs regulas 2. panta 2. punktā minētās personas neiebilst, ja pēc nacionālās pārraudzības iestādes pieprasījuma tai tiek izpausta dokumentācija par sertifikācijas gaitu.

III PIELIKUMS

PANTOS UN PIELIKUMOS MINĒTIE NOTEIKUMI

1. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 3. nodaļas 3.2. iedaļa (Kvalitātes sistēma) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
2. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 3. nodaļas 3.7.1. iedaļa (Horizontālā references sistēma) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
3. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 3. nodaļas 3.7.2. iedaļa (Vertikālā references sistēma) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
4. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 4. nodaļa (Aeronavigācijas informatīvie izdevumi (AIP)) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
5. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 4. nodaļas 4.3. iedaļa (AIP grozījumu specifikācijas) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
6. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 4. nodaļas 4.4. iedaļa (AIP papildinājumu specifikācijas) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
7. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 5. nodaļa (NOTAM) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
8. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 6. nodaļas 6.2. iedaļa (Informācijas sniegšana papīra formātā) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
9. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 10. nodaļas 10.2. iedaļa (Pārklājuma zonas un digitālās prasības attiecībā uz datiem par reljefu un šķēršļiem) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
10. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 1. papildinājums (Aeronavigācijas informatīvo izdevumu (AIP) saturs) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
11. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 7. papildinājums (Prasības attiecībā uz aeronavigācijas datu kvalitāti) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
12. Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 8. papildinājums (Prasības attiecībā uz datiem par reljefu un šķēršļiem) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi (12. izdevums, 2004. gada jūlijs, ar 34. grozījumu).
13. Objektu pārvaldības grupas Specifikācijas attiecībā uz vienoto modelēšanas valodu (UML), 2.1.1. versija.
14. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 19107:2003 – Ģeogrāfiska informācija – Telpas shēma (1. izdevums, 8.5.2003.).
15. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 19115:2003 – Ģeogrāfiska informācija – Metadati (1. izdevums, 8.5.2003. [Labojums Cor 1:2006, 5.7.2006.]).
16. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 19139:2007 – Ģeogrāfiska informācija – Metadati – XML shēmas izpilde (1. izdevums, 17.4.2007.).

17. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 19118:2005 – Ģeogrāfiska informācija – Kodēšana (1. izdevums, 17.3.2006. ISO/CD 19118, 2. izdevums – 9.7.2007. [komitejā]).
 18. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 19136:2007 – Ģeogrāfiska informācija – Ģeogrāfiskā iezīmēšanas valoda (GML) (1. izdevums, 23.8.2007.).
 19. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO/IEC 19757-3:2006 – Informācijas tehnoloģijas – Dokumentu shēmas definēšanas valodas (DSDL) – 3. daļa: Likumbāzētā validācija – *Schematron* (1. izdevums, 24.5.2006.).
 20. ICAO dokuments Nr. 9674-AN/946 – Pasaules ģeodēziskā sistēma – 1984. gada rokasgrāmata (2. izdevums, 2002.).
 21. 7. nodaļa 7.3.2. sadaļa (Cikliskās redundances pārbaudes (CRC) algoritms) ICAO dokumentā Nr. 9674-AN/946 – Pasaules ģeodēziskā sistēma – 1984. gads (WGS-84), rokasgrāmata (2. izdevums, 2002.).
 22. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO/IEC 17799:2005 – Informācijas tehnoloģijas – Drošības tehnika – Informācijas drošības vadības prakses kodekss (2. izdevums, 10.6.2005.).
 23. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 28000:2007: – Specifikācijas drošības vadības sistēmām piegādes ķēdē (21.9.2007. gadā publicētā 1. izdevuma pārskatīšana; to paredzēts aizstāt ar 2. izdevumu (31.1.2008.) [apsekojuma stadijā]).
 24. Eurocae dokuments ED-99A "Lietotāja prasības attiecībā uz lidlauka kartogrāfiskajiem datiem" (2005. gada oktobris).
 25. Starptautiskā Standartizācijas organizācija, ISO 19110:2005 – Ģeogrāfiska informācija – Priekšmetu katalogizēšanas metodes (1. izdevums).
-

IV PIELIKUMS

DATU KVALITĀTES PRASĪBAS, KAS MINĒTAS 6. UN 7. PANTĀ

A DAĻA

Datu kvalitātes prasības

1. Datu kvalitātes prasības, ko piemēro attiecībā uz katru datu elementu, kas ietilpst 2. panta 1. punkta otrajā daļā minētajos aeronavigācijas datos un aeronavigācijas informācijā, ir tādas, kā definēts III pielikuma 11. punktā minētajos ICAO standartos un citos attiecīgos ICAO standartos, neierobežojot šā pielikuma 2. punkta piemērošanu.
2. Datu kvalitātes prasības, ko piemēro datu elementam, kas ietilpst 2. panta 1. punkta otrajā daļā minētajos aeronavigācijas datos un aeronavigācijas informācijā, izveido, pamatojoties uz šā datu elementa paredzēto lietojumu drošuma novērtējumu, ja:
 - a) datu elements nav definēts III pielikuma 11. punktā minētajos ICAO datu kvalitātes standartos un citos attiecīgos ICAO standartos; vai arī
 - b) III pielikuma 11. punktā minētie ICAO datu kvalitātes standarti un citi attiecīgie ICAO standarti nav pietiekoši, lai apmierinātu datu kvalitātes prasības, kas piemērojamas attiecīgajam datu elementam.
3. Datu kvalitātes prasības datu elementiem, kas minēti 2. punktā, izstrādā saskaņā ar standartizētu procedūru, kas apraksta metodes šo prasību atvasināšanai un validācijai pirms to publicēšanas, pienācīgā mērā ņemot vērā to potenciālo ietekmi uz attiecīgajiem ICAO noteikumiem.
4. Ja datu elementam ir vairāk nekā viens paredzētais lietojums, tam piemēro vienīgi visstriktākās datu kvalitātes prasības, kas izriet no 2. punktā minētā drošuma novērtējuma.
5. Datu kvalitātes prasības definē tā, lai tās attiektos uz visiem turpmākajiem to datu elementu aspektiem, kuri ietilpst 2. panta 1. punkta otrajā daļā minētajos aeronavigācijas datos un aeronavigācijas informācijā:
 - a) datu precizitāti un rezolūciju;
 - b) datu integritātes pakāpi;
 - c) spēju noteikt datu avotu;
 - d) pārlicības līmeni tam, ka dati ir pieejami nākamajam paredzētajam lietotājam pirms to faktiskā sākuma datuma/-laika un ka tie netiek dzēsti pirms to faktiskā beigu datuma/-laika.
6. Tiek definēti visi datu elementi, kas nepieciešami katras lietojuma datu kopas un/vai derīgas apakškopas atbalstam.

B DAĻA

Prasības attiecībā uz pierādījumiem

Argumenti un pierādījumu elementi jāģenerē tā, lai apliecinātu, ka:

- a) prasības attiecībā uz precizitāti un rezolūciju ievēro no datu ģenerēšanas brīža, un to uztur līdz pat to nodošanai nākamajam paredzētajam lietotājam, tostarp arī tad, kad datu elementa rezolūcija ir samazināta vai mainīta, vai arī dati ir pārveidoti citā koordinātu sistēmā vai mērvienībā;
- b) katra atsevišķa datu elementa izcelsme un izmaiņu vēsture ir reģistrēta un pieejama kontroles vajadzībām;
- c) aeronavigācijas dati vai aeronavigācijas informācija ir pilnīga, un ir ziņots par jebkādiem iztrūkstošiem elementiem;
- d) visi datu ģenerēšanas, sagatavošanas, uzglabāšanas, apdares, apstrādes, pārsūtīšanas un izplatīšanas procesi, ko izmanto attiecībā uz katru datu elementu, ir definēti un pielāgoti attiecīgajam datu elementam piešķirtajam integritātes līmenim;
- e) datu validācijas un verifikācijas procesi atbilst integritātes līmenim, kas piešķirts attiecīgajam datu elementam;
- f) ar datu apstrādi saistītos manuālos vai pusautomātiskos procesus nodrošina apmācīts un kvalificēts personāls, kura pienākumi un atbildības joma ir skaidri definēta, kas savukārt atspoguļo organizācijas kvalitātes vadības sistēmā;
- g) visi rīki un/vai programmatūras, ko izmanto procesu atbalstam vai īstenošanai, ir validēti attiecīgajam nolūkam saskaņā ar V pielikumu;
- h) saskaņā ar F daļu darbojas efektīvas procedūras ziņošanai par kļūdām, kļūdu izvērtēšanai un korektīvu pasākumu ieviešanai.

C DAĻA

Formālās vienošanās

Formālajās vienošanās kā minimums ietilpst šāds saturs:

- a) sniedzamo aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas apjoms;
- b) prasības attiecībā uz katra sniegtā datu elementa precizitāti, rezolūciju un integritāti;
- c) metodes, kas nepieciešamas, lai pierādītu, ka sniegtie dati atbilst noteiktajām prasībām;
- d) to pasākumu veids, kas jāveic, ja sniegtajos datos tiek konstatēta datu kļūda vai nekonsekvence;
- e) šādi pamata kritēriji ziņošanai par izmaiņām datos:
 - kritēriji, lai, pamatojoties uz attiecīgās izmaiņas nozīmi funkcionālā vai drošības izteiksmē, noteiktu, cik aktuāli ir sniegtie dati,
 - jebkāds iepriekšējs brīdinājums par paredzamajām izmaiņām,
 - līdzekļi, kas jāievieš paziņošanas nolūkā;
- f) persona, kas atbild par datu izmaiņu reģistrēšanu;
- g) līdzekļi, kā risināmas jebkādas iespējamās pretrunas, kas varētu rasties, ja aeronavigācijas datu vai aeronavigācijas informācijas apmaiņā tiek izmantoti atšķirīgi formāti;
- h) jebkādi datu lietojuma ierobežojumi;
- i) prasības attiecībā uz ziņojumiem par kvalitāti, kas jāsaņem datu sniedzējiem, lai vienkāršotu datu kvalitātes verifikāciju, ko veic datu lietotāji;
- j) prasības attiecībā uz metadatiem;
- k) prasības attiecībā uz risku saistībā ar datu sniegšanas nepārtrauktību.

D DAĻA

Datu ģenerēšana

1. Radionavigācijas palīglīdzekļu uzmērīšana un to aprēķināto vai atvasināto datu veidošana, kuru koordinātas ir publicētas AIP, notiek saskaņā ar attiecīgajiem standartiem un kā minimums saskaņā ar attiecīgajiem III pielikuma 20. punktā minētajiem ICAO noteikumiem.
2. Visos uzmērītajos datos jāatsaucas uz WGS-84, kā noteikts III pielikuma 2. punktā minētajos ICAO noteikumos.
3. Lai visus vertikālos datus (uzmērītos, aprēķinātos vai atvasinātos) varētu izteikt attiecībā pret vidējo jūras līmeni atbilstīgi 1996. gada Zemes gravitācijas modelim, jāizmanto tāds geoīda modelis, kas būtu pietiekams, lai atbilstu III pielikuma 3. punktā minētajiem ICAO noteikumiem un IV pielikumā noteiktajām prasībām attiecībā uz aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti. "Geoīds" ir tāda ekvipotenciāla virsma Zemes gravitācijas laukā, kas sakrīt ar vidējo jūras līmeni, ko nepārtraukti turpina cauri kontinentiem.
4. Uzmērītos, aprēķinātos un atvasinātos datus saglabā visu katra datu elementa dzīves laiku.
5. Uzmērītos datus, kas tiek uzskatīti par kritiskiem vai būtiskiem datiem, sākotnēji pilnībā izanalizē, tad pārbauda vismaz ikgadēji, lai konstatētu jebkādas iespējamās izmaiņas. Ja tiek konstatētas izmaiņas, attiecīgie dati jāapkopo no jauna.
6. Izmanto šādas uzmērījumu datu elektroniskās apkopošanas un uzglabāšanas tehnikas:
 - a) orientieru koordinātas ielādē ģeodēzijas aprīkojumā digitālas datu pārsūtīšanas ceļā;
 - b) šādi izdarītos mērījumus uzglabā ciparu formātā;
 - c) jēldatus digitāli pārsūta un ielādē apstrādes programmatūrā.
7. Visus uzmērītos datus, kas tiek uzskatīti par kritiskiem, pietiekamā mērā pārbauda papildus, lai identificētu uzmērījumu kļūdas, kuras nav konstatējamas, veicot mērījumu tikai vienreiz.
8. Aeronavigācijas datus un aeronavigācijas informāciju validē un verificē, pirms no tās atvasina vai uz tās pamata aprēķina citus datus.

E DAĻA

Datu apstrādes prasības

1. Ja aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ģenerēšanas, sagatavošanas, uzglabāšanas, apdares, apstrādes, pārsūtīšanas un izplatīšanas process vai šādu procesu atsevišķas daļas notiek automātiski, tad šie procesi ir:
 - a) automatizēti tādā līmenī, kas ir proporcionāls attiecīgā datu apstrādes procesa kontekstam;
 - b) automatizēti, lai optimizētu cilvēka un mašīnas mijiedarbību un saskarni nolūkā sasniegt augstu šā procesa drošuma līmeni un kvalitāti;
 - c) projektēti, lai izvairītos no datu kļūdu ieviešanās;
 - d) projektēti, lai atklātu kļūdas saņemtajos/ievaddatos.
2. Ja aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ievade notiek manuāli, to verificē neatkarīgā kārtā, lai identificētu jebkādas kļūdas, kas varētu būt ieviesušās.

F DAĻA

Prasības attiecībā uz ziņošanu par kļūdām un to izlabošanu

Mehānismiem, kas izveidoti ziņošanai par kļūdām, to izvērtēšanai un koriģēšanai, jānodrošina turpmākais:

- a) problēmas, kas identificētas saistībā ar aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ģenerēšanu, sagatavošanu, uzglabāšanu, apdari un apstrādi, vai arī tās, kuras šo datu un informācijas lietotāji identificējuši pēc to publicēšanas, reģistrē un par tām ziņo aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējam;
- b) visas problēmas, par kurām ziņots aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas sakarā, analizē aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs, un tiek noteikti nepieciešamie korektīvie pasākumi;
- c) visas kļūdas, nekonsekvences un novirzes no normas, kas konstatētas kritiskajos un būtiskajos aeronavigācijas datos un aeronavigācijas informācijā, nekavējoties tiek atrisinātas;
- d) aeronavigācijas informācijas pakalpojumu sniedzējs ar visefektīvākajiem līdzekļiem brīdina datu lietotājus par kļūdām, ņemot vērā attiecīgo aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas integritātes līmeni un izmantojot paziņošanas kritērijus, par kuriem panākta formāla vienošanās saskaņā ar IV pielikuma C daļas d) punktu;
- e) tiek veicināta un sekmēta atgriezeniskā saite no datu lietotājiem un citiem aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas sniedzējiem;
- f) katrreiz, kad 2. panta 2. punktā minētās personas savstarpēji pārsūta aeronavigācijas datus un aeronavigācijas informāciju, tiek reģistrēta aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kļūdu intensitāte;
- g) kļūdu intensitāti tām kļūdām, kas konstatētas pirms pārsūtīšanas, un tām, par kurām ziņots pēc pārsūtīšanas, var norādīt atsevišķi.

V PIELIKUMS

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ RĪKIEM UN PROGRAMMATŪRU, KAS MINĒTAS 8. PANTĀ

1. Rīkiem, ko izmanto, lai atbalstītu vai automatizētu aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas apstrādi, jāatbilst 2. un 3. punkta prasībām, ja rīks:
 - var radīt kļūdas kritiskajos un būtiskajos datu elementos,
 - ir vienīgais līdzeklis, kā konstatēt kritiskajos un būtiskajos datu elementos ieviesušās kļūdas,
 - ir vienīgais līdzeklis, kā konstatēt pretrunas starp vairākām manuāli ievadītu datu versijām.
 2. Kas attiecas uz 1. punktā minētajiem rīkiem, darbības parametru, funkcionalitātes un integritātes līmeņa prasības definē tā, lai nodrošinātu, ka šis rīks pilda tā attiecīgo funkciju datu apstrādes procesā, aeronavigācijas datu vai aeronavigācijas informācijas kvalitāti negatīvi neietekmējot.
 3. Rīkus, kas minēti 1. punktā, validē un verificē atbilstīgi 2. punktā minētajām prasībām.
 4. Rīkiem, kas minēti 1. punktā un ko pilnībā vai daļēji izmanto programmatūrā, jāatbilst turpmākajām papildu prasībām:
 - prasības attiecībā uz programmatūru ir pareizi norādīts, kādai jābūt programmatūrai, lai tā apmierinātu prasības attiecībā uz rīku;
 - visas programmatūras prasības ir attiecināmas uz 2. punktā minētajām prasībām rīkiem;
 - programmatūras validāciju un verifikāciju, kā tās definētas 5. un attiecīgi 6. punktā, piemēro konkrētās programmatūras zināmajai izpildāmajai versijai paredzamajā operacionālajā vidē.
 5. Programmatūras validācija ir process, kura nolūks ir nodrošināt, lai programmatūra atbilstu prasībām attiecībā uz aeronavigācijas datu vai aeronavigācijas informācijas konkrēto lietojumu vai paredzēto izmantojumu.
 6. Programmatūras verifikācija ir aeronavigācijas datu un/vai aeronavigācijas informācijas apstrādes programmatūras izstrādes procesa rezultāta izvērtēšana, lai nodrošinātu pareizību un konsekveni attiecībā pret ievaddatiem un standartiem, noteikumiem un konvencijām, kas piemērojamas programmatūrai šāda procesa ietvaros.
-

VI PIELIKUMS

DATU AIZSARDZĪBAS PRASĪBAS, KAS MINĒTAS 9. PANTĀ

1. Visus elektroniskā formātā pārsūtītos datu aizsargā pret šo datu pazaudēšanu vai pārveidošanu, piemērojot III pielikuma 21. punktā minēto CRC32Q algoritmu. Pirms galīgās datu verificēšanas, ko veic pirms to uzkrāšanas vai pārsūtīšanas, piemēro cikliskās redundances pārbaudes (turpmāk – CRC) vērtību.
2. Ja datu fiziskais lielums pārsniedz lielumu, ko var aizsargāt atbilstīgi attiecīgajam vajadzīgajam integritātes līmenim ar vienu CRC, izmanto vairākas CRC.
3. Kad aeronavigācijas datus un aeronavigācijas informāciju uzkrāj vai kad ar to apmainās 2. panta 2. punktā minētās personas, šiem datiem un informācijai piešķir atbilstošu drošības aizsardzības līmeni, lai garantētu, ka šos datus nevar nejauši mainīt vai ka tiem jebkurā stadijā nevar nesankcionēti piekļūt un/vai tos pārveidot.
4. Aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas uzkrāšanu un pārsūtīšanu aizsargā ar piemērotu autentificēšanas procesu, kas ļauj šo datu vai informācijas saņēmējiem apstiprināt, ka tie ir pārsūtīti no sankcionēta avota.

VII PIELIKUMS

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ KVALITĀTI, DROŠUMU UN DROŠĪBU, KAS MINĒTAS 10. PANTĀ

A DAĻA

Kvalitātes vadības sistēma

1. Kvalitātes vadības sistēmā, kas atbalsta aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ģenerēšanu, sagatavošanu, uzglabāšanu, apdari, apstrādi, pārsūtīšanu un izplatīšanu, ietilpst turpmākās pozīcijas:
 - definēt kvalitātes politiku tā, lai pēc iespējas precīzāk atbildētu uz dažādu lietotāju vajadzībām,
 - izveidot kvalitātes nodrošināšanas programmu, kurā būtu tādas procedūras, kas projektētas, lai pārliecinātos, ka visas darbības tiek veiktas atbilstoši prasībām, standartiem un procedūrām, tostarp attiecīgajām, šajā regulā paredzētajām prasībām,
 - sniegt pierādījumus par kvalitātes sistēmu darbību ar rokasgrāmatu un uzraudzības dokumentu palīdzību,
 - nozīmēt vadības pārstāvjus uzraudzīt atbilstību procedūrām un procedūru piemērotību, lai garantētu drošu un efektīvu darbību,
 - pārskatīt esošās kvalitātes sistēmas un veikt, ja nepieciešams, uzlabojumus.
2. EN ISO 9001 sertifikātu, ja to izdevusi pienācīgi akreditēta organizācija, uzskata par pietiekamu apliecinājumu atbilstībai 1. punktā minētajām prasībām. Šīs regulas 2. panta 2. punktā minētās personas neiebilst, ja pēc nacionālās pārraudzības iestādes pieprasījuma tai tiek izpausta dokumentācija par sertifikācijas gaitu.

B DAĻA

Mērķi attiecībā uz drošuma vadību

1. Drošuma vadības mērķi ir šādi:
 - maksimāli, ciktāl vien praktiski iespējams, samazināt risku, ka varētu notikt gaisa kuģa negadījums, kura iemesls būtu kļūdas datos,
 - padziļināt izpratni par drošuma aspektiem organizācijā, daloties pieredzē, kas gūta, īstenojot pasākumus saistībā ar drošumu, kā arī aicinot visu personālu nākt klajā ar ierosinājumiem, lai identificētu ar drošumu saistītās aktualizējamās problēmas, kā arī uzlabojumus procesu efektivitātes un iedarbības sekmēšanai,
 - gādāt par to, lai organizācijas struktūrā tiktu paredzēta funkcija, kas konkrēti attiektos uz drošuma vadības mērķu izstrādi un uzturēšanu,
 - gādāt par to, lai tiktu uzturēti reģistri un veikta pārraudzība nolūkā garantēt attiecīgās organizācijas darbību drošumu,
 - gādāt par to, lai atbilstoši vajadzībām tiktu izstrādāti ierosinājumi tam, kā būtu iespējams garantēt darbību drošumu.
2. Drošuma vadības mērķu sasniegšanai ir jāpiešķir visaugstākā prioritāte, kas dominētu pāri ekonomiska, funkcionāla, vides vai sociāla rakstura spiedienam.

C DAĻA

Drošības vadības mērķi

1. Drošības vadības mērķi ir šādi:
 - gādāt par saņemto, sagatavoto vai jebkādā citā veidā izmantoto aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas drošību tā, lai šie dati un informācija būtu aizsargāta no jebkādiem traucējumiem un lai tai varētu piekļūt tikai sankcionētas personas,
 - gādāt par to, lai drošības vadības pasākumi organizācijas ietvaros atbilstu attiecīgajām nacionālajām un starptautiskajām prasībām, ko piemēro kritiskajai infrastruktūrai un attiecībā uz ekonomiska rakstura nepārtrauktību, kā arī starptautiskajiem standartiem drošības vadības jomā, cita starpā III pielikuma 22. un 23. punktā minētajiem ISO standartiem.
2. Kas attiecas uz ISO standartiem, attiecīgo sertifikātu, ja to izdevusi pienācīgi akreditēta organizācija, uzskata par pietiekamu atbilstības apliecinājumu. Šīs regulas 2. panta 2. punktā minētās personas neiebilst, ja pēc nacionālās pārraudzības iestādes pieprasījuma tai tiek izpausta dokumentācija par sertifikācijas gaitu.

VIII PIELIKUMS

Prasības attiecībā uz komponentu atbilstības vai piemērotības lietošanai novērtējumu, kas minētas 11. pantā

1. Verifikācijas pasākumiem jāpierāda komponentu atbilstība šajā regulā noteiktajām sadarbības, darbības, kvalitātes un drošuma prasībām vai to piemērotība lietošanai, pārbaudot komponentus darbībā testēšanas vidē.
2. Ražotājs vai tā Savienībā reģistrēts pilnvarotais pārstāvis pārvalda atbilstības novērtējuma darbības un jo īpaši:
 - nosaka piemērotu testēšanas vidi,
 - pārbauda, vai testu plānā iekļauts komponentu apraksts testēšanas vidē,
 - pārbauda, vai testu plānā ietvertas visas piemērojamās prasības,
 - nodrošina tehniskās dokumentācijas un testu plāna konsekveni un kvalitāti,
 - sagatavo testu veikšanu, darbiniekus, testēšanas platformas uzstādīšanu un konfigurāciju,
 - veic pārbaudes un testus, kā norādīts testu plānā,
 - sagatavo ziņojumu par pārbaudi un testu rezultātiem.
3. Ražotājs vai tā Savienībā reģistrēts pilnvarotais pārstāvis gādā par to, lai testēšanas vidē integrētie komponenti, kas iesaistīti aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas ģenerēšanā, sagatavošanā, uzglabāšanā, apdarē, apstrādē, pārsūtīšanā un izplatīšanā, atbilstu šajā regulā noteiktajām sadarbības, darbības, kvalitātes un drošuma prasībām.
4. Apstiprinot sekmīgu atbilstības vai piemērotības lietošanai verifikācijas pabeigšanu, ražotājs vai tā Savienībā reģistrēts pilnvarotais pārstāvis savas atbildības robežās sagatavo EK atbilstības vai piemērotības lietošanai deklarāciju, īpaši norādot šīs regulas prasības, kurām atbilst komponents, un ar to saistītos lietošanas nosacījumus atbilstoši Regulas (EK) Nr. 552/2004 III pielikuma 3. punktā noteiktajām prasībām.

IX PIELIKUMS

12. PANTĀ MINĒTIE NOSACĪJUMI

1. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēja uzņēmumā jābūt ieviestām ziņošanas metodēm, lai nodrošinātu un uzskatāmi pierādītu verifikācijas slēdziena objektivitāti un neatkarību.
 2. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jānodrošina, lai verifikācijā iesaistītais personāls veiktu pārbaudes ar vislielāko iespējamo profesionālo godīgumu un tehnisko kompetenci un bez jebkāda spiediena vai motivācijas, jo īpaši finansiālas motivācijas, kas varētu iespaidot to slēdzienus vai pārbažu rezultātus, jo īpaši no tādām personām vai personu grupām, kuras ietekmē šo pārbažu rezultāti.
 3. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jānodrošina, lai verifikācijas procesos iesaistītajam personālam būtu pieejamas iekārtas, ar ko pienācīgi veikt vajadzīgās pārbaudes.
 4. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jānodrošina, lai verifikācijas procesos iesaistītais personāls būtu atbilstīgi tehniski un profesionāli sagatavots, ar pietiekamu izpratni par veicamo pārbažu prasībām, attiecīgu pieredzi šādu operāciju veikšanā un spētu sagatavot deklarācijas, protokolus un ziņojumus, lai pierādītu, ka pārbaudes ir veiktas.
 5. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējam jānodrošina, lai verifikācijas procesos iesaistītais personāls veiktu pārbaudi objektīvi. Personāla atalgojums nav atkarīgs no veikto pārbažu skaita vai no šādu pārbažu rezultātiem.
-

X PIELIKUMS

A DAĻA

12. panta 1. punktā minētās sistēmu verifikācijas prasības

1. Regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikācijas mērķis ir pierādīt šo sistēmu atbilstību šajā regulā noteiktajām sadarbības, darbības un drošuma prasībām novērtējuma vidē, kurā atspoguļots šo sistēmu darbības konteksts.
2. Šīs regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikāciju veic, izmantojot piemērotas un atzītas testēšanas metodes.
3. Regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikācijā izmantotajiem testēšanas līdzekļiem ir attiecīga funkcionalitāte.
4. Šīs regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikācijas nobeigumā jā sagatavo dokumenti, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 552/2004 IV pielikuma 3. punktā prasītajai tehniskajai dokumentācijai, tostarp turpmāk minētie dokumenti:
 - īstenošanas apraksts,
 - pirms sistēmas nodošanas ekspluatācijā veikto pārbaūžu un testu ziņojumi.
5. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs veic verifikāciju un jo īpaši:
 - izveido piemērotu mākslīgi radītu ekspluatācijas un tehnisko vidi, kas atspoguļo reālo ekspluatācijas vidi,
 - pārbauda, vai testu plānā izklāstīta 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu integrācija ekspluatācijas un tehniskajā novērtējuma vidē,
 - pārbauda, vai testu plānā pilnībā ietvertas šajā regulā noteiktās sadarbības, darbības un drošuma prasības,
 - nodrošina tehniskās dokumentācijas un testu plāna konsekveni un kvalitatīti,
 - sagatavo testu veikšanu, darbiniekus, testēšanas platformas uztādīšanu un konfigurāciju,
 - veic pārbaudes un testus, kā norādīts testu plānā,
 - sagatavo ziņojumu par pārbaūžu un testu rezultātiem.
6. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītās sistēmas, par ko tas atbild, atbilst šajā regulā noteiktajām sadarbības, darbības un drošuma prasībām.
7. Apstiprinot veiksmīgu atbilstības pārbaudes pabeigšanu, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs sagatavo EK sistēmas verifikācijas deklarāciju un to kopā ar tehnisko dokumentāciju iesniedz valsts uzraudzības iestādei, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 552/2004 6. pantā.

B DAĻA

12. panta 2. punktā minētās sistēmu verifikācijas prasības

1. Regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikācijas mērķis ir pierādīt šo sistēmu atbilstību šajā regulā noteiktajām sadarbības, darbības un drošuma prasībām novērtējuma vidē, kurā atspoguļots šo sistēmu darbības konteksts.

2. Šīs regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikāciju veic, izmantojot piemērotas un atzītas testēšanas metodes.
 3. Regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikācijā izmantotajiem testēšanas līdzekļiem ir attiecīga funkcionalitāte.
 4. Šīs regulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu verifikācijas nobeigumā jā sagatavo dokumenti, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 552/2004 IV pielikuma 3. punktā prasītajai tehniskajai dokumentācijai, tostarp turpmāk minētie dokumenti:
 - īstenošanas apraksts,
 - pirms sistēmas nodošanas ekspluatācijā veikto pārbaūžu un testu ziņojumi.
 5. Aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs nosaka piemērotu ekspluatācijas un tehnisko novērtējuma vidi, kas atspoguļo faktisko darbības vidi, un uztic pārbaudes veikšanu pilnvarotai iestādei.
 6. Pilnvarotā iestāde veic pārbaudi un jo īpaši:
 - pārbauda, vai testu plānā izklāstīta 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto sistēmu integrācija ekspluatācijas un tehniskajā novērtējuma vidē,
 - pārbauda, vai testu plānā pilnībā ietvertas šajā regulā noteiktās sadarbības, darbības un drošuma prasības,
 - nodrošina tehniskās dokumentācijas un testu plāna konsekveni un kvalitāti,
 - sagatavo testu veikšanu, darbiniekus, testēšanas platformas uzstādīšanu un konfigurāciju,
 - veic pārbaudes un testus, kā norādīts testu plānā,
 - sagatavo ziņojumu par pārbaūžu un testu rezultātiem.
 7. Pilnvarotā iestāde nodrošina, ka 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītās sistēmas, darbojoties ekspluatācijas novērtējuma vidē, atbilst šajā regulā noteiktajām savietojamības, darbības un drošuma prasībām.
 8. Apstiprinot veiksmīgu atbilstības pārbaudes pabeigšanu, pilnvarotā iestāde sagatavo atbilstības sertifikātu par paveiktajiem uzdevumiem.
 9. Pēc tam aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs sagatavo EK sistēmas verifikācijas deklarāciju un to kopā ar tehnisko dokumentāciju iesniedz valsts uzraudzības iestādei, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 552/2004 6. pantā.
-

*XI PIELIKUMS***ŠIS REGULAS 14. PANTĀ MINĒTĀS ICAO ATŠĶIRĪBAS**

Čikāgas konvencijas 15. pielikuma 3. nodaļas 3.2.10. iedaļa (Cikliskā redundances pārbaude (CRC)) – Aeronavigācijas informācijas pakalpojumi.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 74/2010**(2010. gada 26. janvāris),****ar ko groza Regulas (EK) Nr. 2336/2003, (EK) Nr. 341/2007, (EK) Nr. 1580/2007 un (EK) Nr. 376/2008 attiecībā uz paziņojumu Komisijai nosacījumiem un formu**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 192. panta 2. punktu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 2009. gada 31. augusta Regulā (EK) Nr. 792/2009, ar ko nosaka kārtību, kādā dalībvalstis Komisijai paziņo informāciju un dokumentus, kas pieprasīti, īstenojot tirgu kopīgo organizāciju, tiešo maksājumu režīmu, lauksaimniecības produktu veicināšanas pasākumus, kā arī režīmus, ko piemēro attālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām ⁽²⁾, izklāstīti vienoti noteikumi par to, kā dalībvalstu kompetentās iestādes iesniedz Komisijai informāciju un dokumentus. Šajos noteikumos konkrēti ietilpst dalībvalstu pienākums izmantot informācijas sistēmas, ko Komisija nodevusi to rīcībā, un to varas iestāžu un privātpersonu piekļuves tiesību validēšana, kam ir atļauts sūtīt paziņojumus. Bez tam minētajā regulā noteikti kopīgi principi, kas attiecas uz informācijas sistēmām, lai tās garantētu dokumentu autentiskumu, neskartību un salasāmību ilgākā laikā un nodrošinātu personas datu aizsardzību.

(2) Atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 792/2009 pienākums izmantot informācijas sistēmas saskaņā ar minēto regulu ir jāparedz regulās, ar kurām nosaka konkrētus ziņošanas pienākumus.

(3) Komisija ir izstrādājusi informācijas sistēmu, kas ļauj elektroniski pārvaldīt dokumentus un procedūras gan tās iekšējā darba procedūrā, gan attiecībā ar iestādēm, kas iesaistītas kopējā lauksaimniecības politikā.

(4) Tiek uzskatīts, ka dažus ziņošanas pienākumus tagad var izpildīt minētajā sistēmā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 792/2009, jo īpaši pienākumus, kas noteikti Komisijas 2003. gada 30. decembra Regulā (EK)

Nr. 2336/2003, ar kuru ievieš sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 670/2003, ar ko nosaka īpašus pasākumus attiecībā uz lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirta tirgu ⁽³⁾, 2007. gada 29. marta Regulā (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm ⁽⁴⁾, 2007. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽⁵⁾, un 2008. gada 23. aprīļa Regulā (EK) Nr. 376/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem ⁽⁶⁾.

(5) Regulās (EK) Nr. 2336/2003 un (EK) Nr. 1580/2007 būtu jāpieprasa, lai paziņojumos tiktu ietvertas arī nulles vērtības. Bez tam skaidrības labad ir jānosaka, ka paziņojumos par licenču norakstiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 376/2008 ir norādāms arī licences oriģināla kārtas numurs. Lai Komisija varētu dalībvalstīm efektīvi izsūtīt saņemto informāciju par licenču norakstiem, ir jāpieprasa, lai šī informāciju tiktu paziņota Komisijai tūlīt pēc noraksta izdošanas. Tāpat skaidrības labad ir detalizētāk jāizklāsta paziņojumos par nepārvaramas varas gadījumiem prasītā informācija.

(6) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 2336/2003, (EK) Nr. 341/2007, (EK) Nr. 1580/2007 un (EK) Nr. 376/2008.

(7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2336/2003 groza šādi.

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 346, 31.12.2003., 19. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 90, 30.3.2007., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 114, 26.4.2008., 3. lpp.

1. Regulas 3. panta pirmās daļas a)–f) punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

- a) ceturkšņa imports no trešām valstīm, iedalot pēc kombinētās nomenklatūras kodiem un pēc izcelsmes, ko identificē, izmantojot Komisijas Regulā (EK) Nr. 1779/2002 (*) noteikto valstu un teritoriju nomenklatūru Kopienas ārējās tirdzniecības statistikas sagatavošanai, ievērojot šās regulas 9. panta trešo daļu;
- b) ceturkšņa eksports uz trešām valstīm, ieskaitot nelauksaimnieciskās izcelsmes spirta eksportu, ievērojot šās regulas 9. panta trešo daļu;
- c) ceturkšņa produkcijas apjoms, pa produktiem, no kuriem spirts tiek ražots;
- d) iepriekšējā ceturksnī izlietotie daudzumi, pa izmantošanas nozarēm;
- e) spirta ražotāju krājumi savā valstī katra gada beigās;
- f) pašreizējā gada paredzamais produkcijas apjoms – divreiz gadā, attiecīgi līdz 28. februārim un 31. augustam.

(*) OV L 269, 5.10.2002, 6. lpp.”

2. Regulas 4. pantu groza šādi:

- a) panta pirmās daļas b) un c) punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“b) ceturkšņa imports no trešām valstīm;

c) ceturkšņa eksports uz trešām valstīm;”

- b) panta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Paziņotos skaitļus izsaka tīra spirta hektolitos.”

3. Regulas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

Šās regulas 3., 4. un 7. pantā minētos paziņojumus Komisijai izdara saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 (*).

Visos paziņojumos iekļauj arī nulles vērtības.

3. panta pirmās daļas a) un b) punktā norādītos paziņojumus izdara tikai pēc Komisijas pieprasījuma, ko tā adresējusi dalībvalstīm spēkā esošajā informācijas sistēmā.

(*) OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.”

4. Regulas II un VIII pielikumu svītro.

2. pants

Regulas (EK) Nr. 341/2007 14. panta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Paziņojumus Komisijai atbilstīgi šim pantam izdara saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 (*).

(*) OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.”

3. pants

Regulas (EK) Nr. 1580/2007 134. pantu groza šādi.

1. Panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Uz ieviešanas atļaujām, kas izdotas saskaņā ar šo pantu, attiecas Regula (EK) Nr. 376/2008.”

2. Panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Dalībvalstis katras nedēļas trešdienā ne vēlāk kā pulksten 12.00 (pēc Briseles laika) ziņo Komisijai, par kādu ābolu daudzumu iepriekšējās nedēļas laikā ir izsniegtas ieviešanas atļaujas, ieskaitot nulles vērtības, norādot sadalījumu pa trešām izcelsmes valstīm.

Paziņojumus Komisijai atbilstīgi šim punktam izdara saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 (*).

(*) OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.”

4. pants

Regulu (EK) Nr. 376/2008 groza šādi.

1. Regulas 37. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“37. pants

Izdodot licenču, sertifikātu vai izrakstu norakstus, dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai:

- a) izdoto licenču, sertifikātu vai izrakstu norakstu kārtas numuru un licenču, sertifikātu vai izrakstu oriģinālu kārtas numuru saskaņā ar 35. un 36. pantu;

b) attiecīgo preču aprakstu un daudzumu un iepriekš noteikto eksporta kompensāciju vai eksporta nodevu likmi.

Par to Komisija informē pārējās dalībvalstis.”

2. Regulas 40. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Dalībvalstis ziņo Komisijai par to atzītajiem nepārvaramas varas gadījumiem, sniedzot šādu informāciju: attiecīgā produkta apraksts un tā KN kods, darbība (imports vai eksports), iesaistītie daudzumi un – atbilstīgi gadījumam – licences anulēšana vai licences derīguma pagarinājums, norādot derīguma termiņu.

Par to Komisija informē pārējās dalībvalstis.”

3. Regulas IV nodaļas beigās pievieno šādu 48.a pantu:

“48.a pants

Šās regulas 14. panta 5. punktā, 29. panta 2., 3. un 4. punktā, 37. pantā, 40. panta 6. punktā un 47. panta 3. punktā minētos paziņojumus Komisijai izdara saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 (*).

(*) OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.”

5. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2010. gada 1. februāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 26. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 75/2010**(2010. gada 26. janvāris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 27. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 26. janvārī

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	JO	73,2
	MA	73,3
	TN	116,4
	TR	108,9
	ZZ	93,0
0707 00 05	MA	78,1
	TR	128,9
	ZZ	103,5
0709 90 70	MA	136,3
	TR	129,5
	ZZ	132,9
0805 10 20	EG	48,5
	IL	54,1
	MA	53,5
	TN	53,5
	TR	54,8
	ZZ	52,9
0805 20 10	IL	191,1
	MA	75,7
	ZZ	133,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	EG	69,7
	IL	72,0
	JM	106,6
	MA	91,0
	PK	46,5
	TR	87,4
	ZZ	75,4
0805 50 10	EG	71,2
	IL	88,7
	TR	70,1
	ZZ	76,7
0808 10 80	CA	75,7
	CL	60,5
	CN	72,0
	MK	24,7
	US	121,9
	ZZ	71,0
0808 20 50	CN	72,3
	US	115,4
	ZZ	93,9

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 76/2010**(2010. gada 26. janvāris),****ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmaksas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievadmaksas nodokļi, kas 2009./10. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam

cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 877/2009 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 69/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 paredzētajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmaksas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 877/2009 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 27. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 26. janvārī

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.⁽³⁾ OV L 253, 25.9.2009., 3. lpp.⁽⁴⁾ OV L 19, 23.1.2010., 3. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2010. gada 27. janvāra piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	49,07	0,18
1701 12 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,94	1,29
1701 99 10 ⁽²⁾	53,94	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,94	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,54	0,20

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes saturu.

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, Līgumu par ES un Euratom līgumu)

PADOMES LĒMUMS

(2009. gada 26. novembris)

par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām

(2010/48/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 13. un 95. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas otro teikumu un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padome 2004. gada maijā pilnvaroja Komisiju risināt sarunas Eiropas Kopienas vārdā attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesību aizsardzību un cieņas veicināšanu (turpmāk "ANO konvencija").

(2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja 2006. gada 13. decembrī pieņēma ANO konvenciju, kas stājas spēkā 2008. gada 3. maijā.

(3) ANO konvencija Kopienas vārdā tika parakstīta 2007. gada 30. martā, ņemot vērā tās iespējamo noslēgšanu vēlāk.

(4) ANO konvencija ir piemērots un efektīvs pamats, lai veicinātu un aizsargātu personu ar invaliditāti tiesības Eiropas Savienībā, kurām lielu nozīmi piešķir gan Kopiena, gan tās dalībvalstis.

(5) Tāpēc ANO konvencija būtu iespējami drīz jāapstiprina Kopienas vārdā.

(6) Šādam apstiprinājumam tomēr būtu jāpievieno Eiropas Kopienas iesniegta atruna attiecībā uz ANO konvencijas 27. panta 1. punktu, lai norādītu, ka Kopiena noslēdz ANO konvenciju, neskarot Kopienas tiesību aktos noteiktās tiesības, kā paredzēts Padomes Direktīvas 2000/78/EK ⁽²⁾ 3. panta 4. punktā, tās dalībvalstīm attiecībā uz bruņotajiem spēkiem nepiemērot principu par vienlīdzīgu attieksmi invaliditātes dēļ.

(7) Gan Kopiena, gan tās dalībvalstis ir kompetentas jomās, uz ko attiecas ANO konvencija. Tādējādi Kopienai un dalībvalstīm būtu jāklūst par līgumslēdzējām pusēm, lai izpildītu ANO konvencijā paredzētās saistības un dalītu kompetenču gadījumā saskaņoti īstenotu tām piešķirtās tiesības.

(8) Deponējot oficiālās apstiprināšanas instrumentus, Kopienai vajadzētu arī saskaņā ar ANO konvencijas 44. panta 1. punktu deponēt deklarāciju, norādot konvencijas reglamentētos jautājumus, attiecībā uz kuriem dalībvalstis ir nodevušas tai kompetenci,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

1. Ar šo Kopienas vārdā tiek apstiprināta ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām, ņemot vērā atrunu attiecībā uz tās 27. panta 1. punktu.

2. ANO konvencijas teksts ir ietverts šā lēmuma I pielikumā.

Atrunas teksts ir ietverts šā lēmuma III pielikumā.

⁽¹⁾ 2009. gada 27. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas saskaņā ar ANO konvencijas 41. un 43. pantu Eiropas Kopienas vārdā deponēt Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram konvencijas oficiālās apstiprināšanas instrumentu.

2. Deponējot oficiālās apstiprināšanas instrumentu, norīkotā persona vai personas saskaņā ar ANO konvencijas 44. panta 1. punktu deponē šā lēmuma II pielikumā iekļauto deklarāciju par kompetenci un šā lēmuma III pielikumā iekļauto atrunu.

3. pants

Attiecībā uz jautājumiem, kas ir Kopienas kompetencē, un neskarot dalībvalstu attiecīgās kompetences, Komisija saskaņā ar ANO konvencijas 33. panta 1. punktu ir kontaktpunkts jautājumos, kas saistīti ar ANO konvencijas īstenošanu. Sīkāku informāciju par kontaktpunkta funkcijām šajā jomā iekļauj rīcības plānā, pirms Kopienas vārdā tiek deponēts oficiālās apstiprināšanas instruments.

4. pants

1. Attiecībā uz jautājumiem, kuri ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē, Komisija pārstāv Kopienas ANO konvencijas izveidoto struktūru sanāksmēs, jo īpaši tās 40. pantā minētajā līgumslēdzēju pušu konferencē, un darbojas Kopienas vārdā saistībā ar jautājumiem, kas ir šo struktūru kompetencē.

2. Attiecībā uz jautājumiem, kuri ir Kopienas un dalībvalstu dalītā kompetencē, Komisija un dalībvalstis iepriekš nosaka atbilstīgu kārtību, kā Kopienas nostāju pārstāvēt ANO konvencijas izveidoto struktūru sanāksmēs. Sīkāku informāciju par šo pārstāvību iekļauj rīcības plānā, par kuru vienosies, pirms Kopienas vārdā tiek deponēts oficiālās apstiprināšanas instruments.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajās sanāksmēs Komisija un dalībvalstis – vajadzības gadījumā iepriekš konsultējoties ar citām iesaistītām Kopienas iestādēm – cieši sadarbojas, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības, ziņošanas un balsošanas pasākumiem. Ciešas sadarbības nodrošināšanas pasākumus iekļaus 2. punktā minētajā rīcības plānā.

5. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2009. gada 26. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. BJÖRKLUND

I PIELIKUMS

KONVENCIJA PAR PERSONU AR INVALIDITĀTI TIESĪBĀM

Preambula

ŠIS KONVENCIJAS DALĪBVALSTIS,

- a) atsaucoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos pasludinātajiem principiem, kas visiem cilvēku saimes locekļiem piemītošo cieņu un vērtību, kā arī viņu vienlīdzīgās un neatņemamās tiesības atzīst par pamatu brīvībai, taisnīgumam un mieram pasaulē;
- b) atzīstot, ka Apvienoto Nāciju Organizācija Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un starptautiskajos paktos par cilvēktiesībām ir pasludinājusi un noteikusi, ka ikvienam cilvēkam pieder visas tajos noteiktās tiesības un brīvības bez jebkādam atšķirībām;
- c) apstiprinot visu cilvēktiesību un pamatbrīvību vispārību, nedalāmību, savstarpējo atkarību un savstarpējo saistību un nepieciešamību garantēt personām ar invaliditāti šo tiesību un brīvību pilnīgu izmantošanu bez diskriminācijas;
- d) atsaucoties uz Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautisko konvenciju par rasu visu veidu diskriminācijas likvidāciju, Konvenciju par sieviešu visu veidu diskriminācijas likvidāciju, Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem, Konvenciju par bērna tiesībām un Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību;
- e) atzīstot, ka invaliditātes jēdziens pastāvīgi attīstās un ka invaliditāte rodas, cilvēkiem ar nespēju saskaroties ar attieksmes un apkārtējās vides šķēršļiem, kas ierobežo vienlīdzīgas iespējas pilnvērtīgi un efektīvi līdzdarboties sabiedrības dzīvē;
- f) atzīstot Pasaules rīcības programmā attiecībā uz personām ar invaliditāti un Paraugnoteikumos par vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanu personām ar invaliditāti ietvertu principu un politisko vadlīniju nozīmi no to ietekmes viedokļa uz stratēģiju, plānu, programmu un darbību veicināšanu, formulēšanu un novērtējumu valsts, reģionālā un starptautiskā līmenī, lai turpinātu nodrošināt vienlīdzīgas iespējas personām ar invaliditāti;
- g) uzsverot, ka ar invaliditāti saistītie jautājumi ir jāiekļauj attiecīgajās ilgtspējīgas attīstības stratēģijās;
- h) atzīstot arī to, ka jebkāda diskriminācija invaliditātes dēļ ir cilvēkam piemītošās cieņas un vērtības aizskārums;
- i) atzīstot arī personu ar invaliditāti daudzveidību;
- j) atzīstot nepieciešamību veicināt un aizsargāt visu personu ar invaliditāti cilvēktiesības, tostarp to, kuriem ir vajadzīgs lielāks atbalsts;
- k) paužot bažas, ka, neraugoties uz šiem dažādajiem dokumentiem un pasākumiem, personām ar invaliditāti joprojām ir jāsaskaras ar šķēršļiem, kas tām liedz piedalīties sabiedrības dzīvē kā tās vienlīdzīgiem locekļiem, un ar cilvēktiesību pārkāpumiem visās pasaules daļās;
- l) atzīstot starptautiskās sadarbības nozīmi personu ar invaliditāti dzīves apstākļu uzlabošanā katrā valstī, jo īpaši jaunattīstības valstīs;
- m) atzīstot personu ar invaliditāti pašreizējā un potenciālā ieguldījuma vērtību savu kopienu vispārējā labklājībā un daudzveidībā un to, ka personu ar invaliditāti cilvēktiesību un pamatbrīvību pilnīgas izmantošanas un personu ar invaliditāti pilnvērtīgas līdzdalības veicināšana ļaus nostiprināt viņu piederības sajūtu un gūt nozīmīgus panākumus sabiedrības cilvēciskajā, sociālajā un ekonomiskajā attīstībā un nabadzības izskausnā;
- n) atzīstot to, ka personām ar invaliditāti ir svarīga viņu personīgā patstāvība un neatkarība, tostarp personīgās izvēles brīvība;
- o) uzskatot, ka personām ar invaliditāti vajadzētu būt iespējai aktīvi iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesos attiecībā uz stratēģijām un programmām, tostarp tām, kas uz viņām attiecas tieši;
- p) paužot bažas par grūtībām, ar kurām sastopas personas ar invaliditāti, kas tiek pakļautas daudzveidīgām vai saasinātām diskriminācijas formām rases, ādas krāsas, dzimuma, valodas, reliģiskās pārliecības, politisko vai citu uzskatu, valstspiederības, etniskās, pirmiedzīvotāja vai sociālās izcelsmes, mantiskā stāvokļa, izcelšanās, vecuma vai kāda cita statusa dēļ;

- q) atzīstot, ka sievietes un meitenes ar invaliditāti gan mājās, gan ārpus tām nereti tiek pakļautas lielākam vardarbības, traumų vai ļaunprātīgas izmantošanas, nevēribas vai paviršas attieksmes, sliktas izturēšanās vai ekspluatācijas riskam;
- r) atzīstot, ka ir jānodrošina, lai bērni ar invaliditāti varētu pilnībā izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības vienlīdzīgi ar citiem bērniem, un atgādinot par saistībām, ko šajā ziņā uzņēmas Konvencijas par bērna tiesībām dalībvalstis;
- s) uzsverot nepieciešamību iekļaut dzimumu līdztiesības principu visos centienos veicināt to, lai personas ar invaliditāti varētu pilnībā izmantot cilvēktiesības un pamatbrīvības;
- t) uzsverot faktu, ka lielākā daļa personu ar invaliditāti dzīvo nabadzībā, un šajā sakarā atzīstot, ka ir ārkārtīgi svarīgi novērst nabadzības negatīvo ietekmi uz personām ar invaliditāti;
- u) ņemot vērā, ka pilnīgai personu ar invaliditāti aizsardzībai ir nepieciešami miera un drošības apstākļi, kuru pamatā ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu mērķu un principu pilnīga ievērošana un piemērojamo cilvēktiesību instrumentu ievērošana, jo īpaši bruņotu konfliktu un ārvalstu okupācijas laikā;
- v) atzīstot fiziskās, sociālās, ekonomiskās un kultūras vides, veselības aprūpes un izglītības, kā arī informācijas un sakaru pieejamības nozīmi, kas personām ar invaliditāti ļauj pilnībā izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības;
- w) apzinoties, ka indivīdam, kam ir pienākumi pret citiem cilvēkiem un kopienu, kurai viņš vai viņa pieder, ir jācīnās par Starptautiskajā Cilvēktiesību hartā atzīto tiesību veicināšanu un ievērošanu;
- x) būdamas pārliecinātas, ka ģimene ir sabiedrības dabiskais pamatelements un tai ir tiesības uz sabiedrības un valsts aizsardzību un ka personām ar invaliditāti un viņu ģimenes locekļiem vajadzētu saņemt nepieciešamo aizsardzību un palīdzību, lai ģimenes varētu veicināt to, ka personas ar invaliditāti pilnībā un vienlīdzīgi izmanto savas tiesības;
- y) būdamas pārliecinātas, ka visaptveroša un integrēta starptautiska konvencija personu ar invaliditāti tiesību un cieņas veicināšanai un aizsardzībai būs nozīmīgs ieguldījums personu ar invaliditāti izteikti neizdevīgā sociālā stāvokļa uzlabošanā un veicinās to līdzdalību pilsoniskajā, politiskajā, ekonomiskajā, sociālajā un kultūras jomā ar vienlīdzīgām iespējām gan jaunattīstības, gan attīstītajās valstīs,

IR VIENOJUSĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Mērķis

Šīs konvencijas mērķis ir veicināt, aizsargāt un nodrošināt to, lai visas personas ar invaliditāti varētu pilnībā un vienlīdzīgi izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un veicināt tām piemītošās cieņas ievērošanu.

Pie personām ar invaliditāti pieder personas, kurām ir ilgstoši fiziski, garīgi, intelektuāli vai maņu traucējumi, kas mijiedarbībā ar dažādiem šķēršļiem var apgrūtināt to pilnvērtīgu un efektīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar citiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā konvencijā:

“komunikācija” ietver valodu, tekstu, Braila raksta, taustes komunikācijas, liela izmēra rakstu zīmju un pieejamu multivides līdzekļu izmantošanu, kā arī pastiprinošus un alternatīvus komunikācijas veidus, līdzekļus un formātus, kam izmanto rakstiskus palīglīdzekļus, audio palīglīdzekļus, vienkāršrunu, priekšā lasītāju, tostarp pieejamās informācijas un komunikācijas tehnoloģijas;

“valoda” ietver runas valodas un zīmju valodas un citas ar runu nesaistītas valodas;

“diskriminācija invaliditātes dēļ” nozīmē jebkāda veida nošķiršanu, izslēgšanu vai ierobežošanu invaliditātes dēļ, kuras mērķis ir traucēt vai pilnībā nepieļaut visu politisko, ekonomisko, sociālo, kultūras, pilsonisko vai citu cilvēktiesību un pamatbrīvību atzīšanu, izmantošanu vai īstenošanu vienlīdzīgi ar citiem vai kurai ir tādas sekas. Tā ietver visas diskriminācijas formas, tostarp saprātīga pielāgojuma atteikumu;

“saprātīgs pielāgojums” nozīmē vajadzīgās un atbilstošās izmaiņas un korekcijas – ja tās konkrētā gadījumā ir nepieciešamas un neuzliek nesamērīgu vai nepamatotu slogu –, lai nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem var izmantot vai īstenot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības;

“universālais dizains” nozīmē tādu produktu, vides, programmu un pakalpojumu dizainu, kurus, cik vien iespējams, visi cilvēki var izmantot bez pielāgošanas vai īpaša dizaina nepieciešamības. “Universālais dizains” ietver arī noteiktām personu ar invaliditāti grupām paredzētas atbalsta ierīces, ja tās ir nepieciešamas.

3. pants

Vispārējie principi

Šīs konvencijas principi ir:

- a) cilvēkam piemītošās cieņas, personīgās patstāvības, tostarp personīgās izvēles brīvības, un personas neatkarības ievērošana;
- b) diskriminācijas aizliegums;
- c) pilnīga un efektīva līdzdalība un integrācija sabiedrībā;
- d) cieņa pret atšķirīgo un personu ar invaliditāti kā cilvēku daudzveidības un cilvēces daļas pieņemšana;
- e) iespēju vienlīdzība;
- f) pieejamība;
- g) vīriešu un sieviešu vienlīdzība;
- h) cieņa pret bērnu ar invaliditāti spēju attīstību un pret bērnu ar invaliditāti tiesībām saglabāt savu identitāti.

4. pants

Vispārējās saistības

1. Dalībvalstis apņemas nodrošināt un veicināt to, lai visas personas ar invaliditāti varētu pilnībā īstenot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības bez jebkāda veida diskriminācijas invaliditātes dēļ. Šai nolūkā dalībvalstis apņemas:

- a) pieņemt visus atbilstošos likumdošanas, administratīvos un citus pasākumus šajā konvencijā atzīto tiesību īstenošanai;
- b) veikt visus nepieciešamos, tostarp likumdošanas, pasākumus, lai mainītu vai atceltu pastāvošos likumus, noteikumus, paražas un praksi, kas rada personu ar invaliditāti diskrimināciju;
- c) ņemt vērā personu ar invaliditāti cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu visās stratēģijās un programmās;
- d) atturēties no jebkādām tādām darbībām vai prakses, kas neatbilst šai konvencijai, un nodrošināt, lai valsts iestādes un institūcijas rīkotos saskaņā ar šo konvenciju;
- e) veikt visus atbilstošos pasākumus, lai likvidētu diskrimināciju invaliditātes dēļ, ko piekopi jebkāda persona, organizācija vai privāts uzņēmums;
- f) uzņemties vai veicināt universālā dizaina preču, pakalpojumu, ierīču un objektu pētījumus un izstrādi, kā definēts šīs konvencijas 2. pantā, kurām būtu nepieciešama pēc iespējas mazāka pielāgošana un viszemākās izmaksas, lai apmierinātu personu ar invaliditāti vajadzības, veicināt to pieejamību un izmantošanu un veicināt universālā dizaina iekļaušanu standartos un norādījumos;
- g) veikt vai veicināt personām ar invaliditāti piemērotu jauno tehnoloģiju, tostarp informācijas un sakaru tehnoloģiju, pārvietošanās palīgīdzekļu, ierīču un atbalsta tehnoloģiju, pētījumus un izstrādi, kā arī veicināt to pieejamību un izmantošanu, dodot priekšroku tehnoloģijām par pieejamu cenu;

h) sniegt personām ar invaliditāti pieejamu informāciju par pārvietošanās palīgīdzekļiem, ierīcēm un atbalsta tehnoloģijām, tostarp jaunajām tehnoloģijām, kā arī par citiem palīdzības, atbalsta pakalpojumu un objektu veidiem;

i) veicināt ar personām ar invaliditāti strādājošo profesionālo darbinieku un personāla apmācību par šajā konvencijā atzītajām tiesībām, lai uzlabotu šo tiesību garantētās palīdzības un pakalpojumu sniegšanu.

2. Attiecībā uz ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām katra dalībvalsts, maksimāli izmantojot tai pieejamos resursus un, ja nepieciešams, starptautisko sadarbību, apņemas veikt pasākumus ar mērķi pakāpeniski panākt šo tiesību pilnīgu īstenošanu, neskarot tos šajā konvencijā iekļautos pienākumus, kuri saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir jāpiemēro nekavējoties.

3. Izstrādājot un piemērojot tiesību aktus un stratēģijas šīs konvencijas īstenošanai, kā arī pieņemot jebkādus lēmumus par jautājumiem, kas attiecas uz personām ar invaliditāti, dalībvalstis cieši konsultējas ar personām ar invaliditāti un tās aktīvi iesaista, tostarp bērnus ar invaliditāti, ar šīs personas pārstāvošo organizāciju starpniecību.

4. Nekas šajā konvencijā neietekmē noteikumus, kuri lielākā mērā sekmē personu ar invaliditāti tiesību īstenošanu un kuri var būt ietverti kādas dalībvalsts tiesību aktos vai šajā valstī spēkā esošajos starptautiskajos tiesību aktos. Nav pieļaujami nekādi šīs konvencijas dalībvalstu likumos, konvencijās, noteikumos vai paražās atzīto vai pastāvošo cilvēktiesību un pamatbrīvību ierobežojumi vai atkāpes no tām ar ieganstu, ka šajā konvencijā šādas tiesības vai brīvības netiek atzītas vai ka tās atzītas mazākā mērā.

5. Šīs konvencijas noteikumus piemēro visās federatīvo valstu daļās bez jebkādiem ierobežojumiem vai izņēmumiem.

5. pants

Vienlīdzība un diskriminācijas aizliegums

1. Dalībvalstis atzīst, ka visi cilvēki ir vienlīdzīgi likuma priekšā un saskaņā ar to un ka visiem cilvēkiem bez jebkādas diskriminācijas ir tiesības uz vienādu likuma aizsardzību un uz likumā paredzēto priekšrocību vienādu izmantošanu.

2. Dalībvalstis aizliedz jebkādu diskrimināciju invaliditātes dēļ un garantē personām ar invaliditāti vienlīdzīgu un efektīvu tiesisko aizsardzību pret diskrimināciju jebkāda iemesla dēļ.

3. Lai veicinātu vienlīdzību un likvidētu diskrimināciju, dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek veikti saprātīgi pielāgojumi.

4. Īpašos pasākumus, kas ir nepieciešami, lai paātrinātu vai sasniegtu personu ar invaliditāti faktisku vienlīdzību, neuzskata par diskrimināciju šīs konvencijas nozīmē.

6. pants

Sievietes ar invaliditāti

1. Dalībvalstis atzīst, ka sievietes un meitenes ar invaliditāti tiek pakļautas dažādu veidu diskriminācijai, un saistībā ar to veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka viņas pilnībā vienlīdzīgi izmanto visas cilvēktiesības un pamatbrīvības.

2. Dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu sieviešu pilnvērtīgu attīstību, stāvokļa uzlabošanu un tiesību un iespēju paplašināšanu, lai viņām garantētu šajā konvencijā noteikto cilvēktiesību un pamatbrīvību īstenošanu un izmantošanu.

7. pants

Bērni ar invaliditāti

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bērni ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem bērniem pilnībā izmanto visas cilvēktiesības un pamatbrīvības.

2. Visos lēmumos, kas attiecas uz bērniem ar invaliditāti, galvenajam apsvērumam jābūt bērna vislabākajām interesēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka bērniem ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem bērniem ir tiesības brīvi paust savu viedokli par visiem ar viņiem saistītajiem jautājumiem, viņu uzskatus pienācīgi ņemot vērā atbilstoši viņu vecumam un briedumam, un atbilstoši viņu invaliditātei un vecumam saņemt palīdzību šo tiesību īstenošanai.

8. pants

Izpratnes veidošana

1. Dalībvalstis apņemas veikt tūlītējus, efektīvus un atbilstošus pasākumus:
 - a) lai visā sabiedrībā, tostarp ģimenes līmenī, veidotu izpratni par personām ar invaliditāti un veicinātu personu ar invaliditāti tiesību un cieņas ievērošanu;
 - b) lai visās dzīves jomās apkarotu stereotipus, aizspriedumus un negatīvu praksi attiecībā pret personām ar invaliditāti, tostarp tos, kas saistīti ar dzimumu un vecumu;
 - c) lai informētu par personu ar invaliditāti spējām un veikto ieguldījumu.
2. Šai nolūkā veicamie pasākumi ietver:
 - a) efektīvu sabiedrības izpratnes kampaņu ierosināšanu un īstenošanu, lai:
 - i) audzinātu atsaucību attiecībā pret personu ar invaliditāti tiesībām;
 - ii) veicinātu pozitīvus priekšstatus un lielāku sociālo izpratni par personām ar invaliditāti;
 - iii) veicinātu personu ar invaliditāti prasmju, labo īpašību un spēju, kā arī viņu ieguldījumu darbavietā un darba tirgū atzīšanu;
 - b) cieņpilnas attieksmes veicināšanu pret personu ar invaliditāti tiesībām visos izglītības sistēmas līmeņos, tostarp visiem bērniem no mazotnes;
 - c) masu informācijas līdzekļu mudināšanu attēlot personas ar invaliditāti atbilstoši šīs konvencijas mērķim;
 - d) izglītojošo mācību programmu izstrādes veicināšanu par personām ar invaliditāti un to tiesībām.

9. pants

Pieejamība

1. Lai personas ar invaliditāti varētu dzīvot neatkarīgi un pilnvērtīgi piedalīties visās dzīves jomās, dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai vienlīdzīgi ar citiem nodrošinātu personām ar invaliditāti pieeju fiziskajai videi, transportam, informācijai un sakariem, tostarp informācijas un sakaru tehnoloģijām un sistēmām, un citiem objektiem un pakalpojumiem, kas ir atvērti vai ko sniedz sabiedrībai gan pilsētās, gan lauku rajonos. Šie pasākumi, kas ietver pieejamībai traucējošu šķēršļu un barjeru identificēšanu un likvidēšanu, cita starpā attiecas uz:
 - a) ēkām, ceļiem, transportu un citiem iekštelpu un āra objektiem, tostarp skolām, mājokļiem, ārstniecības iestādēm un darbavietām;
 - b) informācijas, sakaru un citiem pakalpojumiem, tostarp elektroniskajiem pakalpojumiem un avārijas dienestiem.
2. Dalībvalstis veic arī atbilstošus pasākumus, lai:
 - a) izstrādātu un ieviestu minimālos standartus un vadlīnijas par iedzīvotājiem atvērto objektu un sniegto pakalpojumu pieejamību un pārraudzītu to īstenošanu;
 - b) nodrošinātu, ka privātās struktūras, kas piedāvā objektus un pakalpojumus, kas ir atvērti vai ko sniedz iedzīvotājiem, ņem vērā visus aspektus attiecībā uz to pieejamību personām ar invaliditāti;
 - c) visām ieinteresētajām personām nodrošinātu apmācību par pieejamības problēmām, ar kurām saskaras personas ar invaliditāti;
 - d) ēkās un citos iedzīvotājiem atvērto objektos nodrošinātu informāciju Braila rakstā un viegli lasāmos un saprotamos veidos;
 - e) nodrošinātu dažādus palīgu un starpnieku, tostarp pavadonu, lasītāju un profesionālu surdotulku, pakalpojumu veidus, lai atvieglotu pieejamību ēkām un citiem iedzīvotājiem atvērtiem objektiem;

- f) veicinātu citus atbilstošus palīdzības un atbalsta veidus personām ar invaliditāti, lai tām nodrošinātu informācijas pieejamību;
- g) veicinātu jauno informācijas un sakaru tehnoloģiju un sistēmu, tostarp tīmekļa, pieejamību personām ar invaliditāti;
- h) veicinātu pieejamās informācijas un sakaru tehnoloģiju un sistēmu projektēšanu, izstrādi, ražošanu un izplatīšanu agrīnā stadijā tā, lai panāktu šo tehnoloģiju un sistēmu pieejamību ar minimālām izmaksām.

10. pants

Tiesības uz dzīvību

Dalībvalstis atkārtoti apstiprina, ka katram cilvēkam ir tiesības uz dzīvību, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti tās efektīvi īsteno vienlīdzīgi ar citiem.

11. pants

Riska situācijas un ārkārtas humānās situācijas

Dalībvalstis saskaņā ar saviem pienākumiem, ko paredz starptautiskie tiesību akti, tostarp starptautiskie tiesību akti humāno tiesību un cilvēktiesību jomā, veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu personu ar invaliditāti aizsardzību un drošību riska situācijās, tostarp bruņotu konfliktu laikā, ārkārtas humānās situācijās un dabas katastrofu gadījumos.

12. pants

Vienlīdzīga tiesībspējas atzīšana

1. Dalībvalstis atkārtoti apstiprina, ka personām ar invaliditāti visur ir tiesības uz viņu tiesībspējas atzīšanu.
2. Dalībvalstis atzīst, ka personām ar invaliditāti līdzvērtīgi ar citiem ir rīcībspēja visās dzīves jomās.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu tā atbalsta pieejamību, kas tām varētu būt nepieciešams, īstenojot savu rīcībspēju.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka visi ar rīcībspējas īstenošanu saistītie pasākumi paredz atbilstošas un efektīvas garantijas, lai saskaņā ar starptautisko humāno tiesību aktiem nepieļautu ļaunprātīgu izmantošanu. Šādām garantijām ir jānodrošina, ka, veicot ar rīcībspējas īstenošanu saistītos pasākumus, tiek ievērotas attiecīgās personas tiesības, griba un izvēle, netiek pieļauti interešu konflikti un ietekmes ļaunprātīga izmantošana, tie ir samērīgi un atbilstoši konkrētās personas apstākļiem, tos piemēro pēc iespējas īsāku laiku un regulāri pārbauda kompetenta, neatkarīga un objektīva iestāde vai tiesas instance. Šīm garantijām ir jābūt proporcionālām tam, cik lielā mērā šie pasākumi skar konkrētās personas tiesības un intereses.
5. Ievērojot šā panta noteikumus, dalībvalstis veic atbilstošus un efektīvus pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu vienlīdzīgas tiesības iegūt īpašumu vai to mantot, kontrolēt savas finanšu lietas un vienlīdzīgi izmantot banku aizdevumus, hipotekāros kredītus un citus finanšu kredītēšanas veidus, un nodrošina, ka personām ar invaliditāti netiek patvaļīgi atņemts to īpašums.

13. pants

Tiesas pieejamība

1. Dalībvalstis nodrošina efektīvu tiesas pieejamību personām ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem, tostarp nodrošinot procesuālus un vecumam atbilstošus pielāgojumus, lai atvieglotu viņu kā tiešu un netiešu procesa dalībnieku, tostarp kā liecinieku, lomu visās tiesvedības stadijās, tostarp izmeklēšanas un citās pirmstiesas stadijās.
2. Lai sekmētu efektīvu tiesas pieejamību personām ar invaliditāti, dalībvalstis veicina atbilstošu apmācību darbiniekiem, kas strādā tiesu administrācijas jomā, tostarp policijas un cietumu personālam.

14. pants

Personas brīvība un neaizskaramība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personas ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem:

- a) izmanto tiesības uz personas brīvību un neaizskaramību;

b) nezaudē savu brīvību nelikumības vai patvaļas dēļ un ka jebkura brīvības atņemšana notiek saskaņā ar likumu, un ka invaliditāte nekādā gadījumā nav pamats brīvības atņemšanai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja personām ar invaliditāti saskaņā ar kādu procedūru tiek atņemta brīvība, tām vienlīdzīgi ar citiem ir tiesības uz garantijām, ko paredz starptautiskās humānās tiesības, un pret tām izturas saskaņā ar šīs konvencijas mērķiem un principiem, tostarp nodrošina saprātīgus pielāgojumus.

15. pants

Tiesības netikt pakļautam spīdzināšanai vai nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem

1. Nevieni nedrīkst būt pakļauti spīdzināšanai vai nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās vai sodīšanas veidiem. Jo īpaši – nevienu cilvēku bez viņa vai viņas brīvi sniegtas atļaujas nedrīkst pakļaut medicīniskiem vai zinātniskiem eksperimentiem.

2. Dalībvalstis veic visus efektīvos normatīvos, administratīvos, tiesas vai citus pasākumus, lai vienlīdzīgi ar citiem nepieļautu personu ar invaliditāti pakļaušanu spīdzināšanai vai nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās vai sodīšanas veidiem.

16. pants

Tiesības netikt pakļautam ekspluatācijai, vardarbībai un ļaunprātīgai izmantošanai

1. Dalībvalstis veic visus atbilstošos normatīvos, administratīvos, sociālos, izglītojošos un citus pasākumus, lai personas ar invaliditāti gan mājās, gan ārpus tām aizsargātu no visu veidu ekspluatācijas, vardarbības un ļaunprātīgas izmantošanas, tostarp dzimuma dēļ.

2. Dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai novērstu visu veidu ekspluatāciju, vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu, cita starpā nodrošinot personām ar invaliditāti, viņu ģimenēm un aprūpētājiem atbilstošu palīdzību un atbalstu, ņemot vērā dzimumu un vecumu, tostarp sniedzot informāciju un apmācību par to, kā izvairīties no ekspluatācijas, vardarbības un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, tos pazīt un par tiem ziņot. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības pasākumos ņem vērā personu ar invaliditāti vecumu, dzimumu un invaliditāti.

3. Lai novērstu visu veidu ekspluatācijas, vardarbības un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus, dalībvalstis nodrošina, ka visus personām ar invaliditāti paredzētos atvieglojumus un programmas efektīvi kontrolē neatkarīgas iestādes.

4. Dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai veicinātu to personu ar invaliditāti fizisko, kognitīvo un psiholoģisko atveseļošanos, rehabilitāciju un sociālo reintegrāciju, kuras kļūst par jebkāda veida ekspluatācijas, vardarbības vai ļaunprātīgas izmantošanas upuriem, tostarp sniedzot tām aizsardzības pakalpojumus. Šāda atveseļošanās un reintegrācija notiek tādā vidē, kas veicina attiecīgās personas veselību, labklājību, pašcieņu, cieņu un patstāvību un kur ņem vērā vajadzības, kuras saistītas ar personu ar invaliditāti dzimumu un vecumu.

5. Dalībvalstis pieņem efektīvus tiesību aktus un stratēģijas, tostarp tiesību aktus un stratēģijas attiecībā uz sievietēm un bērniem, lai nodrošinātu, ka personu ar invaliditāti ekspluatācijas, vardarbības un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumi tiek identificēti, izmeklēti un, ja nepieciešams, par tiem tiek uzsākta vajāšana.

17. pants

Personas integritātes aizsardzība

Ikvienai personai ar invaliditāti ir tiesības uz tās fiziskās un garīgās integritātes ievērošanu vienlīdzīgi ar citiem.

18. pants

Pārvietošanās un pilsonības brīvība

1. Dalībvalstis atzīst personu ar invaliditāti tiesības uz pārvietošanās brīvību, brīvu dzīvesvietas un pilsonības izvēli vienlīdzīgi ar citiem, tostarp nodrošinot, ka:

- a) personām ar invaliditāti ir tiesības iegūt un mainīt pilsonību un to pilsonība netiek atņemta patvaļīgi vai invaliditātes dēļ;
- b) invaliditātes dēļ personām ar invaliditāti netiek atņemta to spēja iegūt, paturēt un izmantot savus pilsonības dokumentus vai citus identifikācijas dokumentus vai izmantot attiecīgās procedūras, piemēram, imigrācijas procedūras, kas varētu būt nepieciešamas, lai atvieglotu tiesību uz pārvietošanās brīvību īstenošanu;
- c) personas ar invaliditāti var brīvi izbraukt no jebkuras, tostarp savas, valsts;
- d) personām ar invaliditāti patvaļīgi vai invaliditātes dēļ netiek atņemtas tiesības ierasties savā valstī.

2. Bērni ar invaliditāti tiek reģistrēti uzreiz pēc dzimšanas, un viņiem pēc dzimšanas ir tiesības uz vārdu, tiesības saņemt pilsonību un, ciktāl iespējams, tiesības zināt savus vecākus un saņemt viņu rūpes.

19. pants

Patstāvīgs dzīvesveids un iekļaušana sabiedrībā

Šīs konvencijas dalībvalstis atzīst, ka visām personām ar invaliditāti ir vienlīdzīgas tiesības dzīvot sabiedrībā ar tādu pašu izvēles brīvību kā citiem cilvēkiem, un veic efektīvus un atbilstošus pasākumus, lai atvieglotu personām ar invaliditāti šo tiesību izmantošanu un pilnīgu iekļaušanos un līdzdalību sabiedrības dzīvē, tostarp nodrošinot, ka:

- a) personām ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem ir iespējas izvēlēties dzīvesvietu un to, kur un ar ko tās dzīvo, un ka tām neliek dzīvot kādos noteiktos apstākļos;
- b) personām ar invaliditāti ir pieejami dažādi mājās un dzīvesvietā sniegtie pakalpojumi un citi sociālā atbalsta pasākumi, tostarp personīgā palīdzība, kas nepieciešama, lai dzīvotu un iekļautos sabiedrībā un lai nepieļautu izolēšanu vai nošķiršanu no sabiedrības;
- c) plašai sabiedrībai paredzētie sociālie pakalpojumi un objekti ir vienlīdz pieejami arī personām ar invaliditāti un atbilst to vajadzībām.

20. pants

Individuālā pārvietošanās

Dalībvalstis veic efektīvus pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu individuālo pārvietošanos ar pēc iespējas lielāku personīgo patstāvību, tostarp:

- a) atvieglot personu ar invaliditāti individuālo pārvietošanos viņu izvēlēta veidā un laikā un par pieejamu cenu;
- b) atvieglot personām ar invaliditāti kvalitatīvu pārvietošanās palīg līdzekļu, ierīču, atbalsta tehnoloģiju un palīgu un starpnieku pakalpojumu pieejamību, tostarp nodrošinot tos par pieejamu cenu;
- c) nodrošinot personām ar invaliditāti un speciālistiem, kuri strādā ar personām ar invaliditāti, pārvietošanās iemaņu apmācību;
- d) mudinot uzņēmumus, kas ražo pārvietošanās palīg līdzekļus, ierīces un atbalsta tehnoloģijas, ņemt vērā visus personu ar invaliditāti pārvietošanās aspektus.

21. pants

Vārda un uzskatu brīvība un pieeja informācijai

Dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti var īstenot tiesības uz vārda un uzskatu brīvību, tostarp brīvību meklēt, saņemt un izplatīt informāciju un idejas vienlīdzīgi ar citiem un visos komunikācijas veidos pēc savas izvēles, kā definēts šīs konvencijas 2. pantā, tostarp:

- a) informāciju, kas paredzēta plašai sabiedrībai, savlaicīgi un bez papildu maksas sniedzot personām ar invaliditāti pieejamos formātos un ar tehnoloģijām, kas atbilst dažādiem invaliditātes veidiem;
- b) pieņemot un atvieglot to, ka oficiālos pasākumos personas ar invaliditāti pēc savas izvēles izmanto zīmju valodu, Braila rakstu, pastiprinošos un alternatīvos komunikācijas veidus un citus pieejamos komunikācijas līdzekļus, veidus un formātus;
- c) mudinot privātās struktūras, kas sniedz pakalpojumus plašai sabiedrībai, tostarp ar tīmekļa palīdzību, sniegt informāciju un pakalpojumus personām ar invaliditāti pieejamā formātā, ko tās var izmantot;
- d) mudinot plašsaziņas līdzekļus, tostarp tos, kas informāciju izplata ar tīmekļa palīdzību, padarīt savus pakalpojumus pieejamus personām ar invaliditāti;
- e) atzīstot un veicinot zīmju valodu izmantošanu.

22. pants

Privātās dzīves neaizskaramība

1. Nevienu personu ar invaliditāti neatkarīgi no dzīvesvietas vai sadzīves apstākļiem nedrīkst pakļaut patvaļīgiem vai nelikumīgiem privātās dzīves, ģimenes dzīves, mājas vai korespondences, vai citu veidu komunikācijas traucējumiem vai nelikumīgi aizskart tās godu un reputāciju. Personām ar invaliditāti ir tiesības uz likuma aizsardzību pret šādiem traucējumiem vai aizskārumiem.
2. Dalībvalstis aizsargā informācijas konfidencialitāti par personu ar invaliditāti personību, veselības stāvokli un rehabilitāciju vienlīdzīgi ar citiem.

23. pants

Cieņa pret dzīvesvietu un ģimeni

1. Dalībvalstis veic efektīvus un atbilstošus pasākumus, lai likvidētu diskrimināciju pret personām ar invaliditāti visos jautājumos saistībā ar laulību, ģimeni, vecāku stāvokli un attiecībām, vienlīdzīgi ar citiem, lai nodrošinātu, ka:
 - a) personām ar invaliditāti, kas ir laulību vecumā, tiek atzītas tiesības stāties laulībā un dibināt ģimeni ar nākamo laulāto brīvu un pilnīgu piekrišanu;
 - b) tiek atzītas personu ar invaliditāti tiesības brīvi un ar atbildību lemt par savu bērnu skaitu un laika periodu starp bērnu dzimšanu un tiesības uz vecumam atbilstošas informācijas un izglītības pieejamību par reprodūktīvajiem un ģimenes plānošanas jautājumiem un tām tiek pagādāti līdzekļi, kas vajadzīgi šo tiesību īstenošanai;
 - c) personas ar invaliditāti, tostarp bērni, vienlīdzīgi ar citiem saglabā savas reprodūktīvās spējas.
2. Dalībvalstis nodrošina personu ar invaliditāti tiesības un pienākumus attiecībā uz aizbildnību, aizgādību, aizbildniecību, bērnu adopciju vai līdzīgiem institūtiem, ja šādi jēdzieni pastāv attiecīgās valsts tiesību aktos; visos gadījumos galvenais apsvērums ir bērna vislabākās intereses. Dalībvalstis sniedz atbilstošu palīdzību personām ar invaliditāti, kas veic bērnu audzināšanas pienākumus.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka bērniem ar invaliditāti ir vienlīdzīgas tiesības attiecībā uz ģimenes dzīvi. Lai īstenotu šīs tiesības un nepieļautu bērnu ar invaliditāti slēpšanu, pamešanu, atstāšanu novārtā un nošķiršanu, dalībvalstis apņemas sniegt savlaicīgu un plašu informāciju, pakalpojumus un atbalstu bērniem ar invaliditāti un viņu ģimenēm.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka bērns netiek nošķirts no vecākiem pret viņu gribu, izņemot tad, ja kompetentas iestādes, kas pakļautas tiesas kontrolei, saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem un procedūrām nosaka, ka šāda nošķiršana ir nepieciešamam bērna vislabākajām interesēm. Nekādā gadījumā bērnu nedrīkst nošķirt no vecākiem vai nu paša bērna, vai viena vai abu vecāku invaliditātes dēļ.
5. Ja tuvākie ģimenes locekļi nespēj rūpēties par bērnu ar invaliditāti, dalībvalstis dara visu iespējamo, lai nodrošinātu alternatīvu aprūpi, ko var sniegt attālākie radnieki, bet, ja tas nav iespējams, tad ģimenes vidē sabiedrībā.

24. pants

Izglītība

1. Dalībvalstis atzīst personu ar invaliditāti tiesības uz izglītību. Lai šīs tiesības varētu bez diskriminācijas un ar vienlīdzīgām iespējām īstenot, dalībvalstis nodrošina, ka izglītības sistēmā var iekļauties visos līmeņos un visu mūžu gūt izglītību ar mērķi:
 - a) pilnībā attīstīt cilvēka potenciālu, kā arī pašcieņu un savas vērtības apzināšanos un nostiprināt cieņu pret cilvēktiesībām, pamatbrīvībām un cilvēku dažādību;
 - b) attīstīt personu ar invaliditāti personību, talantus un radošo garu, kā arī viņu garīgās un fiziskās spējas, pilnībā izmantojot to potenciālu;
 - c) dot personām ar invaliditāti iespēju efektīvi piedalīties brīvas sabiedrības dzīvē.

2. Attiecībā uz šo tiesību īstenošanu dalībvalstis nodrošina, ka:
- a) personas ar invaliditāti netiek invaliditātes dēļ izslēgtas no vispārīgās izglītības sistēmas un ka bērni ar invaliditāti netiek invaliditātes dēļ izslēgti no bezmaksas obligātās pamatzglītības vai vidējās izglītības sistēmas;
 - b) personas ar invaliditāti var vienlīdzīgi ar citiem piekļūt integrāciju veicinošai, kvalitatīvai un brīvai pamatzglītībai un vidējai izglītībai sabiedrībā, kurā tās dzīvo;
 - c) atbilstoši indivīdu vajadzībām tiek veikti saprātīgi pielāgojumi;
 - d) personas ar invaliditāti vispārīgajā izglītības sistēmā saņem atbalstu, kas nepieciešams, lai atvieglotu to efektīvu apmācību;
 - e) vidē, kas maksimāli veicina zināšanu apguvi un sociālo attīstību, tiek veikti efektīvi individuāli atbalsta pasākumi atbilstoši pilnīgas integrācijas mērķim.
3. Dalībvalstis personām ar invaliditāti dod iespēju apgūt praktiskās un sociālās iemaņas, kas vajadzīgas, lai atvieglotu to pilnīgu un vienlīdzīgu līdzdalību izglītības sistēmā un sabiedrības dzīvē. Šai nolūkā dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, tostarp:
- a) atvieglo Braila raksta, alternatīvā raksta, pastiprinošo un alternatīvo komunikācijas veidu, līdzekļu un formātu, kā arī orientēšanās un pārvietošanās iemaņu apgūšanu un atvieglo līdzinieku atbalstu un darbaudzināšanu;
 - b) atvieglo zīmju valodas apguvi un veicina nedzirdīgo kopienas lingvistisko identitāti;
 - c) nodrošina to, ka aklas, nedzirdīgas vai gan aklas, gan nedzirdīgas personas, tostarp bērni, izglītību saņem tādās valodās un ar tādu komunikācijas veidu un līdzekļu palīdzību, kas konkrētajam indivīdam ir vispiemērotākie, un tādā vidē, kas maksimāli veicina zināšanu apguvi un sociālo attīstību.
4. Lai palīdzētu nodrošināt šo tiesību īstenošanu, dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai pieņemtu darbā skolotājus, tostarp skolotājus ar invaliditāti, kuri ir kvalificēti zīmju valodas un/vai Braila raksta lietošanā, un apmācītu profesionālos darbiniekus un personālu, kas strādā visos izglītības līmeņos. Šāda apmācība ietver zināšanas par invaliditātes jautājumiem un par atbilstošo pastiprinošo un alternatīvo komunikācijas veidu, līdzekļu un formātu, apmācības metožu un materiālu izmantošanu, lai sniegtu atbalstu personām ar invaliditāti.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka personām ar invaliditāti bez diskriminācijas un vienlīdzīgi ar citiem ir iespējas saņemt vispārīgo terciāro izglītību, profesionālo izglītību, pieaugušo izglītību un mūžizglītību. Šai nolūkā dalībvalstis personām ar invaliditāti nodrošina saprātīgus pielāgojumus.

25. pants

Veselība

Dalībvalstis atzīst, ka personām ar invaliditāti ir tiesības uz visaugstāko iespējamo veselības līmeni bez diskriminācijas invaliditātes dēļ. Dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu tādu veselības pakalpojumu pieejamību, kuros ņem vērā dzimuma aspektus, tostarp veselības rehabilitācijas pieejamību. Dalībvalstis jo īpaši:

- a) nodrošina personām ar invaliditāti tāda paša daudzuma, kvalitātes un standarta bezmaksas vai pieejamu veselības aprūpi un programmas, kādas tiek nodrošinātas citiem cilvēkiem, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības jomā un saskaņā ar iedzīvotājiem piedāvāto valsts veselības aprūpes programmu;
- b) nodrošina tos pakalpojumus veselības aizsardzības jomā, kuri personām ar invaliditāti ir nepieciešami tieši viņu invaliditātes dēļ, tostarp agrīnu diagnostiku un, ja nepieciešams, agrīnu iejaukšanos, un pakalpojumus, kas ir paredzēti, lai pēc iespējas samazinātu un novērstu jaunas invaliditātes rašanos, tostarp bērniem un vecākiem cilvēkiem;
- c) nodrošina šos veselības aizsardzības pakalpojumus pēc iespējas tuvāk šo cilvēku dzīvesvietai, tostarp lauku rajonos;
- d) prasa, lai veselības aprūpes speciālisti personām ar invaliditāti sniegtu tādas pašas kvalitātes pakalpojumus kā citiem cilvēkiem, tostarp pēc brīvas un informētas vienošanās, cita starpā ar apmācību un augstākiem ētikas standartiem valsts un privātajā veselības aprūpē paaugstinot izpratni par personu ar invaliditāti cilvēktiesībām, cieņu, patstāvību, un vajadzībām;

- e) aizliedz personu ar invaliditāti diskrimināciju attiecībā uz veselības apdrošināšanu, kā arī dzīvības apdrošināšanu, ja šāda apdrošināšana ir atļauta ar valsts tiesību aktiem, un nosaka, ka tā jāsniedz taisnīgā un saprātīgā veidā;
- f) nepieļauj veselības aprūpes vai veselības aizsardzības pakalpojumu vai pārtikas vai šķidrumu saņemšanas diskriminējošu atteikumu invaliditātes dēļ.

26. pants

Adaptācija un rehabilitācija

1. Dalībvalstis veic efektīvus un atbilstošus pasākumus, tostarp ar līdzinieku atbalstu, lai personas ar invaliditāti varētu panākt un saglabāt maksimālu patstāvību, pilnīgas fiziskās, garīgās, sociālās un profesionālās spējas un pilnīgu iekļaušanos un līdzdalību visās dzīves jomās. Šai nolūkā dalībvalstis organizē, nostiprina un paplašina vispusīgus adaptācijas un rehabilitācijas pakalpojumus un programmas, jo īpaši veselības aizsardzības, nodarbinātības, izglītības un sociālo pakalpojumu jomā, tā, lai šie pakalpojumi un programmas:

- a) sāktos pēc iespējas agrākā posmā un to pamatā būtu indivīda vajadzību un stipro pušu starpdisciplīnu vērtējums;
- b) sekmētu līdzdalību un iekļaušanos kopienā un visos sabiedrības dzīves aspektos, būtu brīvprātīgi un pieejami personām ar invaliditāti pēc iespējas tuvāk viņu kopienai, tostarp lauku rajonos.

2. Dalībvalstis veicina adaptācijas un rehabilitācijas jomā strādājošo profesionālo darbinieku un personāla sākotnējās apmācības un tālākizglītības attīstību.

3. Dalībvalstis veicina to personām ar invaliditāti paredzēto atbalsta ierīču un tehnoloģiju pieejamību, pārzināšanu un lietošanu, kuras veicina adaptāciju un rehabilitāciju.

27. pants

Darbs un nodarbinātība

1. Dalībvalstis atzīst personu ar invaliditāti tiesības uz darbu vienlīdzīgi ar citiem; tās ietver iespēju pelnīt iztikas līdzekļus ar darbu, kuru persona ar invaliditāti brīvi izvēlas vai kuram piekrīt darba tirgū un darba vidē, kas ir atklāta, veicina integrāciju un ir pieejama personām ar invaliditāti. Dalībvalstis nodrošina un veicina tiesību uz darbu īstenošanu, tostarp personām, kas par personām ar invaliditāti kļuvušas darbā, un veic atbilstošus pasākumus, tostarp pieņemot normatīvos aktus, lai cita starpā:

- a) aizliegtu diskrimināciju invaliditātes dēļ attiecībā uz visiem jautājumiem, kas saistīti ar nodarbinātību, ieskaitot darbā pieņemšanas, nolīgšanas un nodarbinātības nosacījumus, darba saglabāšanu, karjeras virzību un drošus un veselīgus darba apstākļus;
- b) aizsargātu personu ar invaliditāti tiesības uz taisnīgiem un labvēlīgiem darba apstākļiem vienlīdzīgi ar citiem, ieskaitot vienlīdzīgas iespējas un vienādu atlīdzību par līdzvērtīgu darbu, drošus un veselīgus darba apstākļus, tostarp aizsardzību pret uzmākšanos un sūdzību apmierināšanu;
- c) nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti var īstenot savas darba un arod biedrību tiesības vienlīdzīgi ar citiem;
- d) nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti ir efektīva pieeja vispārīgām tehniskās un profesionālās orientācijas programmām, darbā iekārtošanas dienestiem un profesionālajai apmācībai un tālākizglītībai;
- e) veicinātu personu ar invaliditāti darba iespēju un karjeras virzības veicināšanu darba tirgū, kā arī palīdzību darba atrašanās, saņemšanā, saglabāšanā un atsākšanā;
- f) veicinātu iespējas individuālā darba un uzņēmējdarbības veikšanai, kooperatīvu attīstībai un sava uzņēmuma dibināšanai;
- g) nodarbinātu personas ar invaliditāti valsts sektorā;
- h) veicinātu personu ar invaliditāti nodarbinātību privātajā sektorā, īstenojot atbilstošu stratēģiju un pasākumus, starp kuriem var būt pozitīvas rīcības programmas, stimuli un citi pasākumi;
- i) nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti darba vietās tiek veikti saprātīgi pielāgojumi;
- j) veicinātu to, ka personas ar invaliditāti iegūst darba pieredzi atklātā darba tirgū;
- k) veicinātu tehniskās un profesionālās rehabilitācijas, darba saglabāšanas un atsākšanas programmas personām ar invaliditāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personas ar invaliditāti netiek turētas verdzībā vai kalpībā un vienlīdzīgi ar citiem tiek aizsargātas no piespiedu vai obligāta darba.

28. pants

Pienācīgs dzīves līmenis un sociālā aizsardzība

1. Dalībvalstis atzīst personu ar invaliditāti tiesības uz atbilstošu dzīves līmeni sev un saviem ģimenes locekļiem, tostarp uz pienācīgu pārtiku, apģērbu un mājokli un uz pastāvīgu dzīves apstākļu uzlabošanu, un veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu un veicinātu šo tiesību īstenošanu bez diskriminācijas invaliditātes dēļ.

2. Dalībvalstis atzīst personu ar invaliditāti tiesības uz sociālo aizsardzību un uz šo tiesību izmantošanu bez diskriminācijas invaliditātes dēļ un veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu un veicinātu šo tiesību īstenošanu, tostarp pasākumus ar mērķi:

- a) nodrošināt personām ar invaliditāti vienlīdzīgu pieeju tīra ūdens apgādei un nodrošināt pieeju atbilstoši un pieejamiem pakalpojumiem, ierīcēm un citai palīdzībai, kas saistīta ar personu ar invaliditāti vajadzībām;
- b) nodrošināt personu ar invaliditāti, jo īpaši sieviešu un meiteņu ar invaliditāti un vecu cilvēku ar invaliditāti, pieeju sociālās aizsardzības programmām un nabadzības samazināšanas programmām;
- c) nodrošināt personām ar invaliditāti un to ģimenēm, kas dzīvo nabadzības apstākļos, valsts palīdzības pieejamību, lai segtu ar invaliditāti saistītus izdevumus, tostarp apmācības, konsultāciju, finansiālās palīdzības un pagaidu aizbildnības pieejamību;
- d) nodrošināt personām ar invaliditāti valsts mājokļu programmu pieejamību;
- e) nodrošināt personām ar invaliditāti pensiju pabalstu un programmu pieejamību.

29. pants

Līdzdalība politiskajā un sabiedriskajā dzīvē

Dalībvalstis garantē personām ar invaliditāti politiskās tiesības un iespējas tās izmantot vienlīdzīgi ar citiem un apņemas:

- a) nodrošināt, ka personas ar invaliditāti tieši vai ar brīvi izvēlētu pārstāvju starpniecību var efektīvi un pilnvērtīgi piedalīties politiskajā un sabiedriskajā dzīvē vienlīdzīgi ar citiem, tostarp tiesības un iespējas personām ar invaliditāti balsot un tikt ievēlētām, cita starpā:
 - i) nodrošinot, ka balsošanas procedūras, objekti un materiāli ir atbilstoši, pieejami un viegli saprotami un lietojami;
 - ii) aizsargājot personu ar invaliditāti tiesības balsot aizklātās vēlēšanās un tautas referendumos bez iebiedēšanas un kandidēt vēlēšanās, reāli ieņemt amatus un pildīt visas oficiālās funkcijas visos valsts varas līmeņos, ja nepieciešams, atvieglot atbalsta un jauno tehnoloģiju izmantošanu;
 - iii) garantējot personu ar invaliditāti kā vēlēšanu brīvas gribas izpausmi un šai nolūkā, ja nepieciešams, pēc personas ar invaliditāti pieprasījuma ļaujot balsošanas procesā saņemt palīdzību no kādas citas personas, ko persona ar invaliditāti izvēlējusies;
- b) aktīvi veicināt tādas vides veidošanu, kurā personas ar invaliditāti var efektīvi un pilnvērtīgi piedalīties valsts pārvaldē bez diskriminācijas un vienlīdzīgi ar citiem, un veicināt to līdzdalību valsts pārvaldē, tostarp:
 - i) līdzdalību nevalstiskajās organizācijās un ar valsts sabiedrisko un politisko dzīvi saistītās apvienībās, kā arī politisko partiju darbībā un to vadībā;
 - ii) personu ar invaliditāti organizāciju izveidi un iestāšanos tajās, lai personas ar invaliditāti pārstāvētu starptautiskā, valsts, reģionālā un vietējā līmenī.

30. pants

Līdzdalība kultūras dzīvē, atpūta, brīvā laika pavadīšana un sports

1. Dalībvalstis atzīst personu ar invaliditāti tiesības piedalīties kultūras dzīvē vienlīdzīgi ar citiem un veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti:
 - a) ir pieejami kultūras materiāli pieejamos formātos;
 - b) ir pieejamas televīzijas programmas, filmas, teātris un citi kultūras pasākumi pieejamos formātos;
 - c) ir pieejamas tādas kultūras pasākumu vai pakalpojumu vietas kā teātri, muzeji, kinoteātri, bibliotēkas un tūrisma pakalpojumi un pēc iespējas lielākā mērā ir pieejami valsts nozīmes kultūras pieminekļi un objekti.
2. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai personas ar invaliditāti varētu attīstīt un izmantot savu radošo, māksliniecisko un intelektuālo potenciālu ne tikai savā labā, bet arī sabiedrības bagātināšanai.
3. Dalībvalstis saskaņā ar starptautiskajām tiesībām veic visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiesību akti, kas aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības, neveido nepamatotu vai diskriminējošu barjeru kultūras materiālu pieejamībai personām ar invaliditāti.
4. Personām ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem ir tiesības uz savas īpašās kultūras un valodas identitātes, tostarp zīmju valodas un nedzirdīgo kultūras, atzīšanu un atbalstu.
5. Lai personas ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem varētu piedalīties atpūtas, brīvā laika un sporta pasākumos, dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus:
 - a) lai sekmētu un veicinātu personu ar invaliditāti pēc iespējas lielāku līdzdalību vispārēja profila sporta pasākumos visos līmeņos;
 - b) lai nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti ir iespējas organizēt un attīstīt personām ar invaliditāti paredzētus sporta un atpūtas pasākumus un tajos piedalīties, un šai nolūkā veicina, lai vienlīdzīgi ar citiem tiktu sniegta atbilstoša apmācība, sagatavošana un līdzekļi;
 - c) lai nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti ir pieejami sporta, atpūtas un tūrisma objekti;
 - d) lai nodrošinātu, ka bērniem ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem bērniem ir pieejama līdzdalība spēļu, atpūtas, brīvā laika un sporta pasākumos, tostarp pasākumos skolas sistēmas ietvaros;
 - e) lai nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti ir pieejami to personu pakalpojumi, kuras ir iesaistītas brīvā laika, tūrisma, atpūtas un sporta pasākumu organizēšanā.

31. pants

Statistika un datu vākšana

1. Dalībvalstis apņemas vākt atbilstošu informāciju, tostarp statistikas un pētījumu datus, lai tās varētu izstrādāt un īstenot stratēģijas šīs konvencijas īstenošanai. Šīs informācijas vākšanas un glabāšanas procesā ir:
 - a) jāievēro juridiski noteiktās garantijas, tostarp tiesību akti par datu aizsardzību, lai nodrošinātu konfidencialitāti un personu ar invaliditāti privātās dzīves neaizskaramību;
 - b) jāievēro starptautiski atzītās normas attiecībā uz cilvēktiesību, pamatbrīvību un ētikas principu aizsardzību statistikas datu vākšanā un izmantošanā.
2. Saskaņā ar šo pantu savāktu informāciju atbilstoši dezagregē un izmanto, lai palīdzētu īstenot šajā konvencijā noteiktās dalībvalstu saistības un identificētu un likvidētu barjeras, ar kurām sastopas personas ar invaliditāti, īstenojot savas tiesības.
3. Dalībvalstis uzņemas atbildību par šo statistikas datu izplatīšanu un nodrošina to pieejamību personām ar invaliditāti un citiem.

32. pants

Starptautiskā sadarbība

1. Dalībvalstis atzīst starptautiskās sadarbības un tās veicināšanas nozīmi, atbalstot valstu centienus īstenot šīs konvencijas mērķi un uzdevumus, un šajā sakarā veic atbilstošus un efektīvus pasākumus starp dalībvalstīm un, ja nepieciešams, partnerībā ar attiecīgajām starptautiskajām un reģionālajām organizācijām un pilsonisko sabiedrību, jo īpaši ar personu ar invaliditāti organizācijām. Starp tiem var būt pasākumi ar mērķi:

- a) nodrošināt, ka starptautiskā sadarbība, tostarp starptautiskās attīstības programmas, veicina personu ar invaliditāti integrāciju un ir tām pieejama;
- b) veicināt un sekmēt esošo iespēju nostiprināšanu, tostarp ar savstarpēju informācijas, pieredzes, apmācības programmu un labas prakses apmaiņu;
- c) veicināt sadarbību pētniecības jomā un zinātniski tehnisko zināšanu pieejamību;
- d) attiecīgā gadījumā sniegt tehnisko un ekonomisko palīdzību, tostarp atvieglojot pieejamu atbalsta tehnoloģiju pieejamību un veicot to savstarpēju apmaiņu, kā arī nododot tehnoloģiju.

2. Šā panta noteikumi neskar katras dalībvalsts pienākumus pildīt šajā konvencijā noteiktos pienākumus.

33. pants

Īstenošana un pārraudzība valstu līmenī

1. Dalībvalstis atbilstoši savai pārvaldes sistēmai izveido vienu vai vairākus kontaktpunktus, kas nodarbojas ar jautājumiem saistībā ar šīs konvencijas īstenošanu, un pienācīgi izskata iespēju pārvaldes sistēmā izveidot vai noteikt koordinējošu mehānismu, lai atvieglotu darbības, kas saistītas ar šīs konvencijas īstenošanu dažādos sektoros un dažādos līmeņos.

2. Dalībvalstis atbilstoši savai juridiskajai un administratīvajai sistēmai saglabā, pastiprina, nosaka vai izveido valsts iekšienē struktūru, tostarp vienu vai, ja vajadzīgs, vairākus neatkarīgus mehānismus, lai veicinātu, aizsargātu un pārraudzītu šīs konvencijas īstenošanu. Nosakot vai izveidojot šādu mehānismu, dalībvalstis ņem vērā principus, kas attiecas uz valsts cilvēktiesību aizsardzības un veicināšanas iestāžu statusu un darbību.

3. Pārraudzības procesā pilnībā iesaistās un piedalās pilsoniskā sabiedrība, jo īpaši personas ar invaliditāti un tos pārstāvošās organizācijas.

34. pants

Personu ar invaliditāti tiesību komiteja

1. Tiek nodibināta Personu ar invaliditāti tiesību komiteja (turpmāk tekstā – Komiteja), kura veic tālāk noteiktās funkcijas.

2. Šīs konvencijas spēkā stāšanās laikā Komiteja sastāv no 12 ekspertiem. Pēc tam, kad konvenciju būs ratificējušas vai tai pievienojušās vēl sešdesmit dalībvalstis, Komitejas locekļu skaits palielināsies par sešiem locekļiem, sasniedzot maksimālo skaitu – astoņpadsmit.

3. Komitejas locekļi darbojas savā privātajā statusā, un viņiem ir augstas morālās īpašības un atzīta kompetence un pieredze šīs konvencijas darbības jomā. Ieceļot savus kandidātus, dalībvalstis tiek aicinātas pienācīgi ņemt vērā šīs konvencijas 4. panta 3. punkta noteikumus.

4. Komitejas locekļus ievēlē dalībvalstis, ņemot vērā atbilstošu ģeogrāfiskā sadalījuma, dažādu civilizācijas formu un galveno tiesību sistēmu pārstāvības, līdzsvarotas dzimumu pārstāvības un ekspertu ar invaliditāti līdzdalības principu.

5. Komitejas locekļus ievēlē aizklātā balsojumā no personu saraksta, kuras dalībvalstis izvirza no savu pilsoņu vidus, dalībvalstu konferences sanāksmju laikā. Šajās sanāksmēs, kuras kvorums ir divas trešdaļas dalībvalstu, Komisijā ievēlētās personas ir tie kandidāti, kas saņēmuši balsu vislielāko skaitu un klātesošo un balsošanā piedalījušos dalībvalstu pārstāvju absolūto balsu vairākumu.

6. Pirmās vēlēšanas notiek ne vēlāk kā pēc sešiem mēnešiem kopš šīs konvencijas stāšanās spēkā. Vismaz četrus mēnešus pirms kārtējo vēlēšanu dienas Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētārs nosūta dalībvalstīm vēstuli, aicinot tās divu mēnešu laikā iesniegt savas kandidatūras. Pēc tam ģenerālsēdētārs sagatavo sarakstu, kurā alfabētiskā kārtībā ieraksta visas šādi izvirzītās personas, norādot dalībvalstis, kas tās izvirzījušas, un iesniedz šo sarakstu konvencijas dalībvalstīm.

7. Komitejas locekļus ievēlē uz četriem gadiem. Viņus var vēlreiz ievēlēt vienu reizi. Tomēr sešu pirmajās vēlēšanās ievēlēto locekļu pilnvaru termiņš beidzas pēc diviem gadiem; uzreiz pēc pirmajām vēlēšanām šā panta 5. punktā minētās sanāksmes priekšsēdētājs šo sešu locekļu vārdus izvēlas lozējot.

8. Sešu papildu locekļu ievēlēšana Komitejā notiek parastajā vēlēšanu kārtībā saskaņā ar šā panta attiecīgajiem noteikumiem.

9. Ja kāds Komitejas loceklis nomirst vai atkāpjas, vai paziņo, ka viņš vai viņa kāda cita iemesla dēļ nevar turpināt savu pienākumu pildīšanu, dalībvalsts, kura ir izvirzījusi šo locekli, uz atlikušo pilnvaru termiņu ieceļ citu ekspertu, kuram ir kvalifikācija un kurš atbilst prasībām, kas paredzētas šā panta attiecīgajos noteikumos.

10. Komiteja pieņem savu reglamentu.

11. Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētārs nodrošina nepieciešamo personālu un materiāli tehnisko bāzi, lai Komiteja varētu efektīvi pildīt savas funkcijas saskaņā ar šo konvenciju, un sasauc tās pirmo sanākumi.

12. Ar Ģenerālās asamblejas apstiprinājumu saskaņā ar šo konvenciju izveidotās Komitejas locekļi saņem atalgojumu no Apvienoto Nāciju Organizācijas līdzekļiem saskaņā ar Ģenerālās asamblejas pieņemtajiem noteikumiem un nosacījumiem, ņemot vērā Komitejas pienākumu svarīgumu.

13. Komitejas locekļiem ir tiesības uz Apvienoto Nāciju Organizācijas misiju ekspertu atvieglojumiem, privilēģijām un neaizskaramību, kas paredzēti Konvencijas par Apvienoto Nāciju Organizācijas privilēģijām un neaizskaramību attiecīgajās sadaļās.

35. pants

Dalībvalstu ziņojumi

1. Katra dalībvalsts ar Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētāra starpniecību Komitejai iesniedz izsmelšu ziņojumu par pasākumiem, ko tā veikusi, īstenojot savus pienākumus saskaņā ar šo konvenciju, un par progresu, ko tā šajā sakarā sasniegusi, divu gadu laikā pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

2. Pēc tam dalībvalstis iesniedz turpmākos ziņojumus ne retāk kā reizi četros gados, kā arī pēc Komitejas pieprasījuma.

3. Komiteja nosaka galvenos principus attiecībā uz ziņojumu saturu.

4. Dalībvalstij, kura Komitejai ir iesniegusi izsmelšu sākotnējo ziņojumu, turpmākos ziņojumos nav jāatkārto iepriekš sniegtā informācija. Gatavojot ziņojumus Komitejai, dalībvalstis tiek aicinātas to darīt, ievērojot atklātu un pārredzamu procedūru, kā arī pienācīgi ņemot vērā šīs konvencijas 4. panta 3. punkta noteikumus.

5. Ziņojumos var norādīt apstākļus un grūtības, kas ietekmē šajā konvencijā paredzēto pienākumu izpildi.

36. pants

Ziņojumu izskatīšana

1. Katru ziņojumu izskata Komiteja, kas par ziņojumu ierosina ieteikumus un vispārējus priekšlikumus, ko tā uzskata par atbilstošiem, un iesniedz tos attiecīgajai dalībvalstij. Dalībvalsts var atbildēt Komitejai, nosūtot jebkādu informāciju pēc savas izvēles. Komiteja dalībvalstīm var pieprasīt sīkāku informāciju attiecībā uz šīs konvencijas īstenošanu.

2. Ja dalībvalsts ievērojami kavē ziņojuma iesniegšanu, Komiteja var paziņot attiecīgajai dalībvalstij par nepieciešamību pārbaudīt šīs konvencijas īstenošanu šajā dalībvalstī, pamatojoties uz Komitejai pieejamu ticamu informāciju, ja attiecīgais ziņojums netiek iesniegts trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma. Komiteja aicina attiecīgo dalībvalsti piedalīties šādā pārbaudē. Ja dalībvalsts atbild, iesniedzot attiecīgo ziņojumu, tad piemēro šā panta 1. punkta noteikumus.

3. Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs dara šos ziņojumus pieejamus visām dalībvalstīm.
4. Dalībvalstis nodrošina savu ziņojumu plašu pieejamību sabiedrībai savās valstīs un atvieglo piekļuvi ieteikumiem un vispārējiem priekšlikumiem saistībā ar šiem ziņojumiem.
5. Ja Komiteja uzskata to par nepieciešamu, tā nosūta dalībvalstu ziņojumus Apvienoto Nāciju Organizācijas specializētām iestādēm, fondiem un programmām, kā arī citām kompetentām iestādēm, lai tās pievērstu uzmanību tajos izteiktajiem tehnisko konsultāciju vai palīdzības lūgumiem vai norādēm, kā arī Komitejas apsvērumus un ieteikumus, ja tādi ir, par šiem lūgumiem vai norādēm.

37. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Komiteju

1. Katra dalībvalsts sadarbojas ar Komiteju un palīdz tās locekļiem pildīt viņu mandātu.
2. Attiecībā ar dalībvalstīm Komiteja velta pienācīgu uzmanību veidiem un līdzekļiem, ar ko var pastiprināt valstu resursus šīs konvencijas īstenošanai, tostarp ar starptautiskās sadarbības palīdzību.

38. pants

Komitejas attiecības ar citām institūcijām

Lai sekmētu šīs konvencijas efektīvu īstenošanu un veicinātu starptautisko sadarbību šīs konvencijas darbības jomā:

- a) Apvienoto Nāciju Organizācijas specializētajām iestādēm un citām struktūrām ir tiesības būt pārstāvētām to šīs konvencijas noteikumu īstenošanas izskatīšanā, kuri ir viņu kompetencē. Ja Komiteja uzskata to par nepieciešamu, tā var uzaicināt specializētās iestādes un citas kompetentās struktūras sniegt eksperta konsultāciju par šīs konvencijas īstenošanu tajās jomās, kuras ir to attiecīgajā kompetencē. Komiteja var uzaicināt Apvienoto Nāciju Organizācijas specializētās iestādes un citas struktūras iesniegt ziņojumus par šīs konvencijas īstenošanu tajos sektoros, kuri ir to darbības jomās;
- b) Komiteja, pildot savu mandātu, pēc vajadzības konsultējas ar citām attiecīgajām struktūrām, kas izveidotas ar starptautiskajiem cilvēktiesību līgumiem, ar mērķi nodrošināt savu attiecīgo ziņošanas principu, priekšlikumu un vispārējo ieteikumu saskaņotību un nepieļaut dubultošanos un paralēlismu savu funkciju izpildē.

39. pants

Komitejas ziņojums

Reizi divos gados Komiteja ziņo Ģenerālajai asamblejai un Ekonomikas un sociālo lietu padomei par savu darbību un var izvirzīt priekšlikumus un vispārējus ieteikumus, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto ziņojumu un informācijas izskatīšanu. Šādus priekšlikumus un vispārējus ieteikumus iekļauj Komitejas ziņojumā kopā ar dalībvalstu komentāriem, ja tādi ir.

40. pants

Dalībvalstu konference

1. Dalībvalstis regulāri tiek dalībvalstu konferencē, lai apsvērtu jebkuru jautājumu attiecībā uz šīs konvencijas īstenošanu.
2. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs sasauc dalībvalstu konferenci. Nākamās sanāksmes Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs sasauc ik pēc diviem gadiem vai pēc dalībvalstu konferences lēmuma.

41. pants

Depozitārs

Šīs konvencijas depozitārs ir Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs.

42. pants

Parakstīšana

Šī konvencija ir atvērta parakstīšanai visām valstīm un reģionālās integrācijas organizācijām Apvienoto Nāciju Organizācijas galvenajā mītnē Ņujorkā no 2007. gada 30. marta.

43. pants

Piekrīšana saistībām

Šo konvenciju ratificē valstis, kuras to parakstījušas, un oficiāli apstiprina to parakstījušās reģionālās integrācijas organizācijas. Tai var pievienoties jebkura valsts vai reģionālās integrācijas organizācija, kura nav parakstījusi konvenciju.

44. pants

Reģionālās integrācijas organizācijas

1. "Reģionālās integrācijas organizācija" nozīmē organizāciju, kuru izveidojušas noteikta reģiona suverēnas valstis un kurai tās dalībvalstis ir nodevušas kompetenci jautājumos, ko reglamentē šī konvencija. Šādas organizācijas savos oficiālās apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentos norāda savas kompetences apjomu attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē šī konvencija. Pēc tam tās informē depozitāru par jebkurām būtiskām izmaiņām savas kompetences apjomā.

2. Atsauces uz "dalībvalstīm" šajā konvencijā attiecas uz šādām organizācijām to kompetences robežās.

3. Šīs konvencijas 45. panta 1. punkta un 47. panta 2. un 3. punkta vajadzībām instrumentus, ko deponējusi reģionālās integrācijas organizācija, neņem vērā.

4. Reģionālās integrācijas organizācijas savas kompetences robežās īsteno tiesības balsot dalībvalstu konferencē ar balsu skaitu, kas ir vienāds ar to viņu dalībvalstu skaitu, kuras ir šīs konvencijas puses. Šāda organizācija neizmanto savas balsstiesības, ja kāda tās dalībvalsts pati izmanto savas balsstiesības, un otrādi.

45. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad ir deponēts divdesmitais ratifikācijas vai pievienošanās instruments.

2. Attiecībā uz katru valsti vai reģionālās integrācijas organizāciju, kas šo konvenciju ratificē, oficiāli apstiprina vai tai pievienojas pēc tam, kad ir deponēts šāds divdesmitais instruments, konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad tā ir deponējusi savu ratifikācijas, oficiālās apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu.

46. pants

Atrunas

1. Atrunas, kas nav saderīgas ar šīs konvencijas mērķi un uzdevumiem, nav atļautas.

2. Atrunas var atsaukt jebkurā laikā.

47. pants

Grozījumi

1. Jebkura dalībvalsts var ierosināt šīs konvencijas grozījumus un tos iesniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram. Ģenerālsekretārs par ierosinātajiem grozījumiem informē citas dalībvalstis un lūdz, lai tās paziņo, vai tās atbalsta dalībvalstu konferences sasaukšanu nolūkā apsvērt minētos priekšlikumus un lemt par tiem. Ja četros mēnešos pēc šāda paziņojuma dienas vismaz viena trešdaļa dalībvalstu atbalsta šādas konferences sasaukšanu, ģenerālsekretārs Apvienoto Nāciju Organizācijas aizbildnībā sasauk konferenci. Grozījumus, ko pieņem ar klātesošo un balsojušo dalībvalstu divu trešdaļu vairākumu, ģenerālsekretārs iesniedz Ģenerālajai asamblejai apstiprināšanai un pēc tam visām dalībvalstīm pieņemšanai.

2. Grozījums, kas pieņemts un apstiprināts saskaņā ar šā panta 1. punktu, stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad deponēto pieņemšanas instrumentu skaits sasniedz divas trešdaļas no dalībvalstu skaita grozījumu pieņemšanas dienā. Pēc tam jebkurai dalībvalstij grozījums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad tā ir deponējusi savu pieņemšanas instrumentu. Grozījumi ir saistoši tikai tām dalībvalstīm, kuras tos ir pieņēmušas.

3. Ja dalībvalstu konference tā vienprātīgi nolemj, tad grozījums, kas pieņemts un apstiprināts saskaņā ar šā panta 1. punktu un kas attiecas tikai uz 34., 38., 39. un 40. pantu, visās dalībvalstīs stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad deponēto pieņemšanas instrumentu skaits sasniedz divas trešdaļas no dalībvalstu skaita grozījumu pieņemšanas dienā.

48. pants

Denonsēšana

Dalībvalsts var denonsēt šo konvenciju, iesniedzot rakstisku paziņojumu Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram. Denonsēšana stājas spēkā vienu gadu pēc dienas, kad ģenerālsekretārs ir saņēmis minēto paziņojumu.

49. pants

Pieejams formāts

Šis konvencijas tekstu padara pieejamu pieejamos formātos.

50. pants

Autentiskie teksti

Šis konvencijas teksti angļu, arābu, franču, krievu, ķīniešu un spāņu valodā ir vienlīdz autentiski.

TO APLIECINOT, apakšā parakstījušies pilnvarotie, kurus attiecīgi pilnvarojušas viņu valdības, ir parakstījuši šo konvenciju.

II PIELIKUMS

DEKLARĀCIJA PAR EIROPAS KOPIENAS KOMPETENCI JAUTĀJUMOS, UZ KURIEM ATTIECAS ANO KONVENCIJA PAR PERSONU AR INVALIDITĀTI TIESĪBĀM

(Deklarācija sniegta saskaņā ar Konvencijas 44. panta 1. punktu)

Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (turpmāk "Konvencija") 44. panta 1. punktā noteikts, ka reģionālās integrācijas organizācija savā oficiālās apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentā norāda savas kompetences apjomu attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē Konvencija.

Pašreizējās Eiropas Kopienas dalībvalstis ir Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.

Eiropas Kopiena norāda, ka Konvencijas vajadzībām jēdziens "Konvencijas dalībvalstis" attiecas arī uz reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām atbilstīgi to kompetencei.

ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām attiecībā uz Eiropas Kopienas kompetenci piemēro tām teritorijām, kurās tiek piemērots Eiropas Kopienas dibināšanas līgums, un atbilstoši šā līguma noteikumiem, jo īpaši tā 299. pantam.

Saskaņā ar 229. pantu šo deklarāciju nepiemēro dalībvalstu teritorijās, kurās nepiemēro minēto līgumu, un tā neskar lēmumus vai nostājas, ko attiecīgās dalībvalstis saskaņā ar Konvenciju var pieņemt šo teritoriju vārdā un interesēs.

Atbilstīgi Konvencijas 44. panta 1. punktam šajā deklarācijā ir norādītas dalībvalstu kompetences, ko tās saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu ir nodevušas Kopienai jautājumos, kurus reglamentē Konvencija.

Kopienas kompetences apjoms un īstenošana ir atkarīgi no nepārtrauktas attīstības, un Kopiena vajadzības gadījumā papildinās vai grozīs šo deklarāciju saskaņā ar Konvencijas 44. panta 1. punktu.

Dažos jautājumos Eiropas Kopienai ir ekskluzīva kompetence, un citos kompetence ir dalīta starp Eiropas Kopienu un dalībvalstīm. Dalībvalstis ir kompetentas visos jautājumos, attiecībā uz kuriem kompetence nav nodota Eiropas Kopienai.

Pašlaik:

1. Kopienai ir ekskluzīva kompetence jautājumos par valsts atbalsta saderību ar kopējo tirgu un kopīgo muitas tarifu.

Ciktāl Konvencijas noteikumi attiecas uz Kopienas tiesību aktiem, Eiropas Kopienai ir ekskluzīva kompetence uzņemties šādas saistības attiecībā uz savu publisko pārvaldi. Šai sakarā Kopiena paziņo, ka tai ir pilnvaras izveidot noteikumus par tādu ierēdņu, kas netiek ievēlēti, pieņemšanu darbā, viņu darba nosacījumiem, atalgojumu, apmācību u. c. atbilstīgi Civildienesta noteikumiem un to īstenošanas normām ⁽¹⁾.

2. Kopienai ir ar dalībvalstīm kopēja kompetence attiecībā uz rīcību cīņā pret diskrimināciju invaliditātes dēļ, attiecībā uz preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, kā arī lauksaimniecību, dzelzceļu, autoceļu, jūras un gaisa transportu, nodokļiem, iekšējo tirgu, vienādu atalgojumu darba ņēmējiem vīriešiem un sievietēm, Eiropas komunikāciju tīklu politiku un statistiku.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko nosaka Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumus un Eiropas Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

Eiropas Kopienai ir ekskluzīva kompetence pievienoties Konvencijai attiecībā uz minētajiem jautājumiem, kad Konvencijas noteikumi vai arī juridiskie instrumenti, ko pieņem tās īstenošanai, ietekmē kopīgos noteikumus, ko iepriekš noteikusi Eiropas Kopiena. Ja Kopienas noteikumi pastāv, bet nav ietekmēti, īpaši gadījumos, ja Kopienas noteikumi nosaka tikai minimuma standartus, dalībvalstīm, neskarot Eiropas Kopienas kompetenci, ir kompetence rīkoties attiecīgajā jomā. Citos gadījumos tā ir dalībvalstu kompetence. Šā paziņojuma papildinājumā ir iekļauts saraksts ar Eiropas Kopienas pieņemtiem attiecīgiem tiesību aktiem. Eiropas Kopienas kompetence, kas izriet no minētajiem aktiem, ir jānovērtē, precīzi atsaucoties uz katra tiesību akta normām un jo īpaši uz to, kādā mērā šīs normas rada kopējus noteikumus.

3. Saistībā ar Konvenciju būtiskas var būt turpmāk uzskaitītās EK politikas – dalībvalstis un Kopiena sadarbojas, izstrādājot koordinētu nodarbinātības stratēģiju. Kopiena palīdz nodrošināt kvalitatīvas izglītības attīstību, rosinot dalībvalstu sadarbību un atbalstot, kā arī vajadzības gadījumā papildinot to rīcību. Kopiena īsteno arodmācību politiku, kas atbalsta un papildina dalībvalstu rīcību. Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Kopiena izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko un sociālo kohēziju. Kopiena īsteno attīstības sadarbības politiku un ekonomisko, finansiālo un tehnisko sadarbību ar trešām valstīm, neskarot attiecīgās dalībvalstu kompetences.

Papildinājums

KOPIENAS TIESĪBU AKTI, KAS ATTIECAS UZ JAUTĀJUMIEM, KURI REGLAMENTĒTI KONVENCIJĀ

Turpmāk uzskaitītajos Kopienas tiesību aktos ir norādīta Kopienas kompetences joma saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu. Jo īpaši Eiropas Kopienai ir ekskluzīva kompetence saistībā ar dažiem jautājumiem, un dažos citos kompetence ir dalīta starp Kopienas un dalībvalstīm. Kopienas kompetence, kas izriet no šiem aktiem, ir jānovērtē, precīzi atsaucoties uz katra tiesību akta normām un jo īpaši uz to, kādā mērā šīs normas rada kopējus noteikumus, kurus iespaido Konvencijas noteikumi.

— par piekļuvi

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/5/EK (1999. gada 9. marts) par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu (OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/85/EK (2001. gada 20. novembris), kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas, un ar ko groza Padomes Direktīvas 70/156/EEK un 97/27/EK (OV L 42, 13.2.2002., 1. lpp.)

Padomes Direktīva 96/48/EK (1996. gada 23. jūlijs) par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību (OV L 235, 17.9.1996., 6. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/50/EK (OV L 164, 30.4.2004., 114. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/16/EK (2001. gada 19. marts) par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību (OV L 110, 20.4.2001., 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/50/EK (OV L 164, 30.4.2004., 114. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/87/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK (OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/24/EK (2003. gada 14. aprīlis), ar ko groza Padomes Direktīvu 98/18/EK par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem (OV L 123, 17.5.2003., 18. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.)

Komisijas Lēmums 2008/164/EK (2007. gada 21. decembris) par Eiropas parasto un ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju "Personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām" (OV L 64, 7.3.2008., 72. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/16/EK (1995. gada 29. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz liftiem (OV L 213, 7.9.1995., 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/42/EK par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopīgiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp.), kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/39/EK (2002. gada 10. jūnijs), ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei (OV L 176, 5.7.2002., 21. lpp.), un kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/6/EK (2008. gada 20. februāris), ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV L 52, 27.2.2008., 3. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.)

Padomes Direktīva 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 23.3.1992., 14. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV L 335, 20.12.2007., 31. lpp.)

Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 30.12.1989., 33. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV L 335, 20.12.2007., 31. lpp.)

— saistībā ar patstāvīgu dzīvesveidu un iekļaušanu sabiedrībā, darbu un nodarbinātību

Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.)

Komisijas Regula (EK) Nr. 800/2008 (2008. gada 6. augusts), kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.)

Komisijas Regula (EEK) Nr. 2289/83 (1983. gada 29. jūlijs), ar ko paredz īstenošanas noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 918/83 70.–78. pantam, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (OV L 220, 11.8.1983., 15. lpp.)

Padomes Direktīva 83/181/EEK (1983. gada 28. marts), kas nosaka Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 1. punkta d) apakšpunkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ieviešanu (OV L 105, 23.4.1983., 38. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.)

Padomes Regula (EEK) Nr. 918/83 (1983. gada 28. marts), ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (OV L 105, 23.4.1983., 1. lpp.)

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes Direktīvu 2009/47/EK (2009. gada 5. maijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz samazinātām pievienotās vērtības nodokļa likmēm (OV L 116, 9.5.2009., 18. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.)

Padomes Direktīva 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.)

— saistībā ar individuālo pārvietošanos

Padomes Direktīva 91/439/EEK (1991. gada 29. jūlijs) par vadītāju apliecībām (OV L 237, 24.8.1991., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām (OV L 403, 30.12.2006., 18. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgū kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 17.2.2004., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu (OV L 204, 26.7.2006., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1899/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3922/91 par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā (OV L 377, 27.12.2006., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1371/2007 (2007. gada 23. oktobris) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 315, 3.12.2007., 14. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autocelus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.)

Komisijas Regula (EK) Nr. 8/2008 (2007. gada 11. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3922/91 attiecībā uz kopējām tehniskajām prasībām un administratīvajām procedūrām, ko piemēro komerciāliem pārvadājumiem ar gaisa kuģiem (OV L 10, 12.1.2008., 1. lpp.)

— saistībā ar pieeju informācijai

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/27/EK (OV L 136, 30.4.2004., 34. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/65/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.)

— saistībā ar statistiku un datu vākšanu

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 577/98 (1998. gada 9. marts) par darbaspēka izlases veida apsekojuma organizēšanu Kopienā (OV L 77, 14.3.1998., 3. lpp.) un saistītās īstenošanas regulas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1177/2003 (2003. gada 16. jūnijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) (OV L 165, 3.7.2003., 1. lpp.) un saistītās īstenošanas regulas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 458/2007 (2007. gada 25. aprīlis) par Eiropas Integrētās sociālās aizsardzības statistikas sistēmu (ESSPROS) (OV L 113, 30.4.2007., 3. lpp.) un saistītās īstenošanas regulas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2008 (2008. gada 16. decembris) attiecībā uz Kopienas statistiku par sabiedrības veselību un veselības aizsardzību un drošību darbā (OV L 354, 31.12.2008., 70. lpp.)

— saistībā ar starptautisko sadarbību

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1905/2006 (2006. gada 18. decembris), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1889/2006 (2006. gada 20. decembris) par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē (OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.)

Komisijas Regula (EK) Nr. 718/2007 (2007. gada 12. jūnijs), ar kuru īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) (OV L 170, 29.6.2007., 1. lpp.)

*III PIELIKUMS***EIROPAS KOPIENAS ATRUNA ATTIECĪBĀ UZ 27. PANTA 1. PUNKTU ANO KONVENCIJĀ PAR PERSONU AR INVALIDITĀTI TIESĪBĀM**

Eiropas Kopiena norāda, ka atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem (jo īpaši Padomes Direktīvai 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju) dalībvalstis ir tiesīgas vajadzības gadījumā iesniegt savas atrunas attiecībā uz Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 27. panta 1. punktu, ciktāl minētās Padomes direktīvas 3. panta 4. punktā tām ir paredzētas tiesības direktīvas darbības jomā neiekļaut diskriminācijas aizlieguma principa invaliditātes dēļ piemērošanu bruņotajiem spēkiem. Tādējādi Kopiena norāda, ka tā noslēdz Konvenciju, neskarot iepriekšminētās tiesības, kas dalībvalstīm piešķirtas atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 30. novembris),

ar ko nosaka pirmos reģionus Vīzu informācijas sistēmas (VIS) darbības sākšanai

(izzināts ar dokumenta numuru C(2009) 8542)

(Autentiski ir tikai teksti bulgāru, čehu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā)

(2010/49/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (4) Saskaņā ar minēto novērtējumu pirmais reģions, kurā vīzu datu ievākšanai un pārsūtīšanai uz VIS vajadzētu sākties attiecībā uz visiem vīzu pieteikumiem, ir Ziemeļāfrika.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 767/2008 par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 48. panta 4. punktu,

- (5) Otrais reģions, kurā vīzu datu ievākšanai un pārsūtīšanai vajadzētu sākties attiecībā uz visiem vīzu pieteikumiem, ir Tuvie Austrumi, izņemot okupēto palestīniešu teritoriju, jo pastāv nopietnas tehniskas grūtības, ar kurām var nākties saskarties saistībā ar attiecīgo konsulāro iestāžu vai biroju aprīkojumu. Vēlākā posmā jāpieņem lēmums par VIS darbības sākšanu šajā teritorijā.

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 767/2008 48. pantā ir paredzēta VIS darbības pakāpeniska īstenošana. Attiecīgi vajag noteikt pirmos reģionus, kuros pakāpeniskas ieviešanas pirmajos posmos uzkrātie dati tiek nosūtīti apstrādei VIS sistēmā (ieskaitot fotogrāfijas un daktiloskopijas datus), bet vēlāk nosūtīti VIS attiecībā uz visiem pieteikumiem attiecīgajā reģionā.

- (6) Trešais reģions, kurā vīzu datu vākšanai un pārsūtīšanai uz VIS vajadzētu sākties attiecībā uz visiem vīzu pieteikumiem, ir Persijas līča reģions.

- (2) Regulas (EK) Nr. 767/2008 48. panta 4. punktā ir paredzēta minēto reģionu noteikšana, pamatojoties uz šādiem kritērijiem: nelegālas imigrācijas risks, draudi dalībvalstu iekšējai drošībai un iespējas vākt biometriskos datus no visām šā reģiona vietām.

- (7) Lai nepieļautu pārrāvumu starp cīņu ar nelegālo imigrāciju un iekšējās drošības nodrošināšanu, Šengenas robežpārejas punkti ir jānosaka kā atsevišķs reģions, kas tādējādi ļaus ņemt vērā vīzu pieteikumus, kas iesniegti pie ārējām robežām. Dalībvalstīm ārējos robežšķērsošanas punktos jācenšas sākt vākt un pārsūtīt datus uz VIS pēc iespējas ātrāk, lai izvairītos no situācijas, kad minēto trešo valstu valstspiederīgie apietu šajos reģionos ieviesto sistēmu, iesniedzot pieteikumus uz ārējām robežām.

- (3) Saskaņā ar dalībvalstu ekspertu secinājumiem 2005. gadā Komisija ir noteikusi dažādu reģionu novērtējumu, lai pakāpeniski īstenotu VIS, ņemot vērā – īpaši attiecībā uz pirmo kritēriju – vīzu atteikumu vidējo skaitu un ieceļošanas atteikumu skaitu katrā attiecīgajā reģionā un – attiecībā uz trešo kritēriju – faktu, ka jāpalielina konsulārā klātbūtne vai konsulārā pārstāvniecība dažos reģionos, lai tur efektīvi varētu īstenot VIS.

- (8) Darbības sākums katrā no šiem reģioniem Komisijai jānosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 48. panta 1. un 3. punktu.

- (9) Lai noteiktu turpmākos reģionus, vēlāk jāpieņem turpmāki lēmumi, ņemot vērā papildu un atjauninātus šo reģionu novērtējumus saskaņā ar attiecīgajiem kritērijiem un īstenošanas pieredzi pirmajos reģionos, kas noteikti šajā lēmumā.

⁽¹⁾ OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

- (10) Saskaņā ar 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalījās Regulas (EK) Nr. 767/2008 pieņemšanā un tādēļ šī regula nav tai saistoša un nav jāpiemēro. Tomēr, ņemot vērā to, ka Regula (EK) Nr. 767/2008 pamatojas uz Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļas noteikumiem, Dānija saskaņā ar protokola 5. pantu 2008. gada 13. oktobra vēstulē paziņoja par šā *acquis* transponēšanu savos tiesību aktos. Tādēļ saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem tai ir saistoša šā lēmuma īstenošana.
- (11) Šis lēmums papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumu 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽¹⁾. Tādēļ Apvienotajai Karalistei šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tāpēc šis lēmums Apvienotajai Karalistei nav jāadresē.
- (12) Šis lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus, kuros Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽²⁾. Tādēļ Īrijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tāpēc šis lēmums Īrijai nav jāadresē.
- (13) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā nolīguma izpratnē, kurš noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾, attiecībā uz jomu, kura norādīta 1. panta B punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK par dažiem minētā nolīguma piemērošanas pasākumiem ⁽⁴⁾.
- (14) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Lēmumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, – šī regula ir to Šengenas *acquis* ⁽⁵⁾ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2008/146/EK ⁽⁶⁾ un Padomes Lēmumā 2008/149/TI ⁽⁷⁾.
- (15) Attiecībā uz Lihtenšteinu šis lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā protokola nozīmē, kurš parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienas, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, jomā, kura norādīta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2008/261/EK ⁽⁸⁾ un Padomes Lēmumā 2008/262/EK ⁽⁹⁾.
- (16) Attiecībā uz Kipru šis lēmums veido noteikumus, kas papildina Šengenas *acquis* vai kā citādi ir saistīts ar to 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta nozīmē.
- (17) Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju šis lēmums veido noteikumus, kas papildina Šengenas *acquis* vai kā citādi ir saistīts ar to 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta nozīmē.
- (18) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kas izveidota saskaņā ar 51. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 1987/2006 par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu ⁽¹⁰⁾.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Reģioni, kuros datu vākšana vai pārsūtīšana Vīzu informācijas sistēmai (VIS) sākas saskaņā Regulas (EK) Nr. 767/2008 48. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu, ir šādi:

⁽¹⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 53, 27.2.2008., 50. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 83, 26.3.2008., 3. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 83, 26.3.2008., 5. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 381, 28.12.2006., 4. lpp.

— pirmais reģions:

Alžīrija,

Ēģipte,

Libija,

Mauritānija,

Maroka,

Tunisija,

— otrais reģions:

Izraēla,

Jordānija,

Libāna,

Sīrija,

— trešais reģions:

Afganistāna,

Bahreina,

Irāna,

Irāka,

Kuveita,

Omāna,

Katara,

Saūda Arābija,

Apvienotie Arābu Emirāti,

Jemena.

2. pants

Ārējo robežu pārejas punkti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽¹⁾, veido atsevišķu reģionu. Vīzu pieteikumiem, kas iesniegti uz ārējās robežas, datu vākšanai un nosūtīšanai VIS sākas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 48. panta 3. punktu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei, Bulgārijas Republikai, Čehijas Republikai, Vācijas Federatīvajai Republikai, Igaunijas Republikai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Kipras Republikai, Latvijas Republikai, Lietuvas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijas Republikai, Maltas Republikai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Polijas Republikai, Portugāles Republikai, Rumānijai, Slovēnijas Republikai, Slovēnijas Republikai, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei.

Briselē, 2009. gada 30. novembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Jacques BARROT

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV